

POSTÁS DOLGOZÓ

A POSTÁSOK SZAKSZERVEZETÉNEK LAPJA

Kevesebb lépcsőt kell járni

Dunaújvárosban...

— A postás kézbesítők is jelentős fizikai munkát végeznek — hallottam a dunaújvárosi postahivatalban. A beszélő — egyenruhás postás kézbesítő szavaiban benne volt a nehéz börtáska, a levélkötegek súlya, az izzadságos cipekedés, a folyton talponálás, az örökös jövés-menés, az emeltek megmászása. Egyszóval a postásors, a postásélet egy darabja. Csakhogy, aki erről beszélt, valami újat is ismertett, olyat, amivel a Magyar Posta fennállása óta először kísérletezik, és amihez nagy reményeket fűznek.

A tanács segítségével...

A dunaújvárosi postások hónapok óta a lépcsőházak levélsekrényeibe kézbesítik a közönséges levélpóstaiküldeményeket, leveleket, hírlapokat stb. Az országban először — a helyi tanács segítségével — ebben a városban kézbesítékek ilyen módon. A városi tanács végrehajtó bizottsága anyagilag is segítette az új módszer bevezetését. Az eddigi tapasztalatok a jövőre nézve máris biztatók. Ime, erről néhány nyilatkozat:

— Mint tanácsvezető, úgy tapasztalom — halljuk Tapolczi Jenőtől, a városi tanács vb-elnökétől —, hogy a posta új módszere városunkban általános sikernek örvend. Mint lakó: a postások munkája szemmel láthatóan könnyebb, a levelet, az újságot hamarabb megkapom, mint eddig.

— Az első kiadású levélsekrények nem váltak be, a módosított változat viszont megfelel a célnak. Az októberi statisztika szerint — kapjuk a felvilágosítást Kugler Viktortól, a Dunaújváros 1. sz. postahivatal vezetőjétől — kézbesítőként naponta 40 perctől 1 óráig terjed a munkaidő-megtakarítás.

Minden családnak van postaládája...

Azelőtt félkilenc-féltízke jöttem vissza a hírlapkezelésből. Most már nyolc óra körül bent vagyok a második fordulóra — mondja Jesszek László kézbesítő.

— Előbb is bevezethették volna! Huszoneg kilométerre lakom a várostól, azelőtt többször lekéstem a délutáni vonatot. Az új módszer óta — jelent ki örömmel Sarvajz József helyettes kézbesítő — egyszer sem. Ritka az olyan eset, ha nem végzik délre.

— Az időből kitélik, hogy kíváncsiskodtam a levélsekrény belsejében: mit hozott a postás. Aki dolgozik, délután vagy este meglehetősen nyugodt, hiszen a ládikók a kapu alatt vannak, s mindenki útbaeji — nyilatkozik Bálint Gyula nyugdíjas kőműves, a Liszt Ferenc tér 4. sz. ház lakója.

Tagadhatatlan, az újdonság megfizette tandíját a postával. A levélsekrények első változata nem felelt meg a követelményeknek, noha tervezéskor semmivel sem volt kisebb a kézbesítés feladata a jelenleginél. A hírlap nehezen fért bele, az újság elszakadt, s ami a legnagyobb baj volt: könnyen kiszédhették tartalmát. Emiatt sokan panaszkodtak. A kudarcot vallott ládikát eltávolították, s az új, módosított szekrényeket október 12-ig a város minden lépcsőházában felszerelték. Dunaújváros-

ban elmondhatják: minden családnak külön levélsekrénye van.

Két postás nyolcórás munkája...

A tapasztalatok mutatják: a város tizenhét kézbesítői járásában jelentősen csökkent a munkaidő, könnyebb, gyorsabb a kézbesítés. Összesen két ember nyolcórás munkája szabadult fel. Az év feléig annyi volt a Dunaújváros 1. sz. postahivatal munkája, hogy veszélybe került a dolgozók szabadságolása is. Az új kézbesítési rend már biztosítja, hogy november második feléig az összes szabadságot kiadják. Az év végi csúcsforgalomra zavartalanul felkészülhetnek. Egyelőre a közönséges küldeményeket — levelezőlap, levél, hírlap — helyezik el a lépcsőházi levélsekrényben, a tértvényeseket továbbra is személyesen adják át a címzettnék. Vasárnap pedig az előfizető lakására kézbesítik az újságokat.

Eredmény: 369-cel több új előfizető...

— És mit szólnak az újság-előfizetők a kézbesítés új formájához? Hiszen ők azért rendelkeznek a lapot, hogy helyükbe vigye a posta. Erre a sokat vitatott kérdésre is választ kapott a dunaújvárosi postahivatal. 1963 júniusa és 1964 májusa között mindössze 76 példánnyal emelkedett az előfizetett lapok száma, míg az idén — az új módszer alkalmazásával, egy időben — júliustól novemberig: 369 új előfizető jelentkezett.

A posta a kézbesítés reformjának első lépését Dunaújvárosban megtette, s 5187 csoportos postaládát felszerelt.

BÉKÉS ATTILA

A KISZ kongresszusi vállalást teljesítették

Még szeptemberi számunkban „Postások, vasasok — egy brigádban” cím alatt ígéretet tettünk az öbudaalaknak és az Erzsébetieknek, hogy rendszeres látogatók leszünk. A két távbeszélőközpont szerelésénél ugyanis a Beloiannisz Híradástechnikai Gépgyár és a posta dolgozói közös brigádba tömörülve munkaszervezők kötődtek a feladatok határidő előtti elvégzésére. Ezt a szakmai szervek, a postás és vasasszakszervezet budapesti bizottságai is hitelesítették.

Októberi számunkban az öbudaalak nagyszerű helytállásáról és eredményeiről már írtunk. Most pedig az Erzsébet Távbeszélő Üzem közös brigádjára van sorunk...

Abban a furcsa helyzetben van az újságíró, hogy majdnem elkésett. Igen, mert mire e sorok megjelennek, az Erzsébetiek tulajdonképpen már csaknem teljesítették is vállalásukat. Arról, hogy ez a nagy munka hogyan fejeződött be az elbeszélések és a brigádnapló alapján írhat. Ez a központ hamarosan huszonegödiki évfordulóját — ezüstlakodalmát — ünnepli. Emlékezzetek le az a nap, hiszen a közös brigád, az eredeti határidőt egy hónappal megrövidítette. Egy hét a négyezres bővítést november 30-ra átadja.

A legutóbbi brigádtanácskozáson hallottam: az első csoportvizsga tendenciózusa 100, míg az első hívaszeresek gépenkénti beszédvizsgálata 80 százalékban elkészült.

A vállalt ezer telefonálomáshibát november 9-én már 899 elkészült. Huszadikára meglelt az ezredik is.

Ismét nagyszerű munkaeredményt könyvelhettünk el a szocialista brigádmozgalomban. A KISZ-fiatalok szórás társadalmi munkafelajánlást tettek arra, hogy ahol szükséges, ott bevetik tartalék erőiket. A rutinozsnál, a próbáivásnál igényelték is a fiatalok segítségét. Az ifjúmunkások vállalása döntően befolyásolja, hogy az 1000 távbeszélő állomás előszerelését november 30-ra elvégezzék. Nádudvari Lajostól, a központos osztály vezetőjétől, Odry Mihálytól, az általános osztály vezetőjétől, valamint Józsa Gábor KISZ-titkártól tudtuk, hogy november 15-én üzemszerű próbát tartottak. Egyszóval a fiatalok teljesítették a KISZ VI. kongresszusára tett vállalásukat.

Postások és vasasok fogtak össze a lakosság telefonigényeinek jobb kielégítéséért — méghozzá nem is eredménytelenül.

Gyakorlatunkhoz híven immár harmadizban foglaljuk krónikába a munka hőseinek névsorát: Lisovszky László, Weisz József, Békési István, Bozsó Frigyes, Farkas János, Baán Antal, Toronyi Elemér, Bogárné János, Verőczy István, Gábor József, Tóth Dezső, Vecsei László, Varga János, Fekete Zoltáné, Beck Józsefné, Hradechny Zsuzsa, Karsai Lajosné, Pavdu Kriszta, Schilling Gyuláné, Budai Sára, Jani Dénes, Lévai Eva, Bodnár Géza, Nagy Józsefné, Bárdi Tamás, Csoma Sándor, Szics Lajos, Füzési Tiborné, ifj. Molnár István, Nagy Béla, Koloss Ferencné, Vándor József, Hajdú Károly, Várnagy Miklós, Balázs Elemérné, Osa István, Bezák Ferenc, Gubicz Lajos, Droba Lászlóné, Mezei Tibor, Tóth János, Saska József, Wettl Károly, Szabó Gyula.

— Halló, halló, gratulálunk a postásoknak, vasasoknak. BERCES GYORGY

Jelentés Miskolcra!

Az 1964. évi tervünket XI. 1-én befejeztük. Ígérjük, hogy a pártvezetőségek újraválasztásának tiszteletére az év hátralevő részében a termelékenységünk emelésével megtakarított munkaidőket fenntartási feladatok elvégzésére fordítjuk, hogy a távközlési szolgáltatást ezúton is javítsuk.

A Miskolc vidéki Fenntartási Üzem dolgozói nevében: Ágócs László üzemvezető, Lévai János párttitkár, Jászi Rezső szb-titkár.

A NYOLC GYŐZTES EGYIKE

Andics Gáborné a Bp. 72. sz. postahivatal dolgozója az országos levélirányító verseny szóosztó kategória „B” csoportjában az első helyen végzett. (Tudósítás a 2. oldalon)

Mi van a kimutatások mögött...

A műszaki ágazatnál a különböző táblázatok a műszaki tevékenység eredményeit több oldalról mutatják meg. Az igazgatóság ezeket a kimutatásokat nem csupán saját használatára állítja össze, hanem megküldi minden üzemének, hogy összehasonlíthassák a saját és a többi üzem eredményeit. Emellett közös üzemvezetői értekezleten is megvitatják a tanulságokat. A módszer a munkaverseny irányítását, szervezését szempontjából nemcsak az üzemvezetők, de az szb-ek részére is hasznos.

Teljesítmény: 4,3 millió

A műszaki ágazat 1964 első három negyedévi teljesítményi tervét 101,1 százalékkal teljesítette, 99,3 százalékos korrigált költségfordítás mellett. Ugyanakkor a fenntartási munkára tervét, az egyes negyedéveken belül is teljesítette (korrigált önköltség 99,5, 99,3, 99,3; fenntartás 103,8, 101,2, 104,1 százalék).

A teljesítményi terv alakulása azonban negyedéves bontásban már nem mutat ilyen kedvező képet: (I. negyedév: 116,2; II. negyedév: 97,9). A III. negyedévben az időjárás okozta tömegzavarok megszüntetése, a hálózatok helyreállítása mintegy 4,3 millió forintost teljesítményt jelentett.

Akik az eredményeket lerontják...

A HÁLÉP negyedévről negyedévre nem tudja teljesíteni teljesítményi tervét. Ezt az elmaradást a fenntartási üzemek pótolják. Különösen nagy az elmaradás a III. negyedévben: 67,5 százalékos a teljesítés.

Kálnay Emil, a hálózatépítő üzem vezetője, az elmaradást a létszámihiánnyal, az esős időjárással, az igazolatlan mulasztások viszonylag nagy számával és a szabadságokkal indokolta. Az időjárás és a sza-

badságolási ütemterv teljesítése egyformán ható tényező mind a hálózatépítőnél, mind pedig a fenntartási üzemeknél. Az igazgatóság a létszámihiányt a teljesítmények értékelésénél korrekcióként figyelembe veszi. Az igazolatlan távollét sem olyan sok, hogy az elmaradást indokolja.

18 000 óra nyomában...

Az okot másutt kell keresni. A többi között megvizsgáltuk az improduktív órák alakulását. 1963 azonos időszakához viszonyítva az idén a hálózatépítő üzemnél csökkent az improduktív órák aránya, de még így is az összes üzem között a legmagasabb. Az idén több mint 18 000 improduktív órát mutatnak ki. Ha ebből levonjuk a szükségszerűen adódó improduktív órákat, ebédidőt, szabadságot stb., akkor a megmaradó órák mintegy 7—800 m/Ft teljesítmény elmaradást okoztak. Figyelembe véve azokat a munkaórákat, amelyeket az üzem olyan építési anyagok szállítására fordít, amelyeknek szállítási költségei nem szerepelnek az egységárakban (anyagraktárakból, tárolóhelyekről a munka színhelyére), következtetni lehet, hogy az elmaradás okát a munkaszervezés, munkafegyelm területén kellene keresniük. A fentieket igazolja az is, hogy a fenntartási üzemeknél a teljesítményi munkával foglalkozó összes órábértéssel dolgozó létszáma 36 százalékkal magasabb a hálózatépítő üzem létszámánál, ugyanakkor a fenntartási üzemek 72 százalékkal magasabb teljesítményt értek el, mint a hálózatépítő üzem.

Ha az igazgatóság arra törekedik, hogy az építéssel foglalkozó létszámot, ahol arra lehetőség van, biztosítsa, helyesen teszi. Ebből adódott, hogy a fenntartási üzemeknél elég nagy a teljesítményi munkákön foglalkoztatottak létszáma. Akkor nem baj ez, ha a fenntartási üzemek a

fenntartási tevékenységét is megfelelően ellájták.

Fenntartási munka anyagfelhasználás nélkül!

A fenntartási munkaórák alakulásából arra következtettünk, hogy az üzemek — Vác Fenntartási Üzem kivételével — fenntartási munkaóra területek túlteljesítették. Figyelembe véve azonban, hogy a hálózatfenntartási tevékenység érdemleges elvégzése nehezen képzelhető el anyagfelhasználás nélkül, néhány adat gondolkodóba ejti az embert.

Az üzemek hálózatfenntartási tevékenységéhez az igazgatóság 1,67 Ft egy órára eső anyagköltséget tervezett. Hogy ez az anyagköltség sok, vagy kevés, nem vitatkozunk.

Szembetűnő azonban, hogy egyes fenntartási üzemek milyen kevés anyagot használtak fel. Tata Fenntartási Üzemnél a III. negyedévben az egy fenntartási munkaóra eső anyagköltség 0,76 Ft volt. Salgótarján Fenntartási Üzemnél a kilenc hónapi átlagos egy fenntartási órára eső anyagköltség 0,13 Ft. A III. negyedévben pedig csaknem 10 000 órára egy fillér anyagköltséget sem mutatott ki az üzem. Vajon milyen fenntartást végeztek ott? Általában azoknál az üzemeknél, ahol a fenntartási munkaórákat túlteljesítették, az anyagköltség (viszonylagos) mindentűnt csökkent.

A Budapest-vidéki Posta-igazgatóság műszaki ágazatánál bármelyik gazdasági vagy tervmutatót is vizsgáltuk, megállapítottuk, az elmúlt év azonos időszakához viszonyítva javulás tapasztalható.

A problémákat elsősorban azért tesszük szóvá, hogy mind a szakvezetés, mind a szervezeti bizottságok többet foglalkozzanak a sokoldalú elemzésekkel, a különböző műszaki tevékenységek vizsgálatával, ami jó eszköze és módszere a szakmai munka megjavításának, a munkaverseny irányításának, és szervezésének.

SÜTŐ ISTVÁN

Egyszerű emberek nagyszerű tettei Miskolcon

Egy szeptember végi napon izgalmas labdarúgó „rangadó” játszottak Miskolcon. Nem dőlt el ugyan semmiféle barátság sorsa, a mérkőzés barátságos jellegű volt, s az eredmény sem tükrözi hűen az erőviszonyokat. A két ellenfél egyébként a Miskolci Távbeszélőüzem két, szocialista brigádjára volt, a Békebrigád győzte le 1:0-ra a Puskás Tivadar-brigádot.

A zöld gyepen a vetélkedés csak másfél óráig tartott, igazában a két fél versenye sokkal régebbi keletű — és nemcsak a sportban nyilvánul meg. Négy éve lesz januárban, hogy az alközpontokat karbantartó műszerészekből megalakult a Puskás Tivadar-brigád — és két éve, hogy nyomon követte az egyik vopalfenntartó kollektívát, amely a Békebrigád nevet vette fel. Hogy a rövid elnevezésekkel maradjunk, „Puskásék” azóta kétszer nyerték el a megtisztelő szocialista brigád címet, a „Békések” csak egyszer. Hja, az időbeli előnyt nehéz behozni! Valójában holtversenyben állnak jelenleg — s e verseny részleteiről, egyes szakaszairól az újságíróknál sokkal élénkebben tudósít a két gondosan vezetett brigádnapló.

Farkas József, a Puskás Tivadar brigád vezetője, nagy méretű, piros fedélű könyvet, Vigh József, a Békebrigád parancsnoka ennél valamivel kisebb, zöldbe kötött könyvet tesz elő. S a féltő gondolat, gyöngybetűkkel vezetett, fényképekkel gazdag dokumentált brigádnaplók olyan vetélkedést rögzítenek, amelynek nyertese nem egyik vagy másik fél, hanem egyforma arányban a népgazdaság és maguk a brigádtagok.

Kezdjük a vállalatokkal. Mindkét brigád konkrét, alaposan megfontolt, megalapozott. A karbantartó műszerészek brigádjára az előző évi anyagfelhasználáshoz viszonyítva 5 százalékos anyagmegtakarítást vállalt, a vonaljavítók a zavaridőket csökkentve az előző évhez viszonyítva 5 százalékkal. A Puskás Tivadar-brigád évente legalább egy újítási javaslatot dolgoz ki és ad be, a Békebrigád a negyedévenkénti szabványosításnál vállalt 33 százalékos túlteljesítést. A piros napló az alközpontnál

dolgozó fiatal szakmunkások kollektív patronálását, tanítását ígéri, segítséget problémáik megoldásához. A zöld könyv a fiatal vonalépítő szakmunkások segítségét irányozza elő. Sok minden közös ezután a két vállalatban, így a kül- és belpolitikai események rendszeres megvitatása brigádon belül, részvételük a társadalmi munkában, kinek-kinek a végzettségéhez szabott továbbtanulás, a lehetőség szerinti közös részvétel kulturális rendezvényekben, együttes szórakozás. A szöveg lenne a pusztán felsorolás is — a lényeg az, hogy a brigádnaplókban fél-évenként olt szerepel a pontokról pontra történt értékelés eredménye. A vállalat teljesítése — a mutatókkal együtt. A naplóknak egyébként ezt az szb. is hitelesítette.

Közös továbbá mindkét brigádnaplóban az, hogy a feljegyzések a két kis munkakollektívára rendszeres belső életéről vallanak. Néhány lap a Puskás Tivadar-brigád 1964. évi naplójának lelegejéről:

Január 6.: brigádértekezlet. Január 10.: politikai beszámoló. Január 14.: a Honfoglalás című kétrészes magyar film közös megtekintése, majd megvitatása. Január 29.: szakmai megbeszélés, amelyen a szakértársak felvetik a munkával kapcsolatos problémáikat,

s azokra a gyakorlottabb brigádtagok válaszolnak. Február 13.: politikai beszámoló és vita. Február 14.: farsangi bál a brigád rendezésében. Február 29.: szakmai megbeszélés... és ez így megy a legutolsó teleirt lapig.

Valóban, mint nyitott könyvből tárul elénk a brigádnaplók lapozása közben a két brigád élete, törekvése, a „szocialista módon dolgozni, tanulni és élni” jelszó szellemében. A Puskás-brigád legutóbbi elkészítette a 2/3-os főnök-titkári berendezés rajzát és teljes műszaki dokumentációját, mint újítási cél-feladatot. A Béke-brigád legutóbbi gyűlésén tervet dolgozott ki a beköszömlés és időszakra való tekintettel a távbeszélő-állomások zavarainak gyorsabb elhárítására. Ami a tanulást illeti: Farkas József, a Puskás-brigád vezetője, az előző tanévben egyszerre két osztály anyagából vizsgázott az esti gimnáziumban, jelenleg már érettségire készül. Két brigádtag felsőfokú technikumot végez, egy pedig technikum előkészítőre jár. Vigh József, a Béke-brigád vezetője építészeti tanfolyamot végez, a brigád egy tagja technikumba, négy technikum előkészítőre jár. A nyolc általános osztályos végzettsége mindkét brigád valamennyi tagjának már meg-

van. A Szakma Ifjú Mestere mozgalomban a Puskás-brigád egy tagja arany, egy tagja ezüst és két tagja bronz érmet szerzett, a Béke-brigád egyelőre „csak” két ezüst érmet őriz. Dehát két év nagy előny...

A Puskás-brigád egyik tagja szolgálati motorkerékpárt kapott, a vezetői vizsgára a brigád jogosítvánnyal rendelkező tagjai készítettek fel. Egy másik, volt tagjuk vidékre költözött — a költözködésben az egész brigád segítette. Vighék csupán ez évben három brigádtagjuknak segítettek költözködni; szabad idejükben becserepezték a Posta Járműtelep gépkocsivezetőjének épülő családi házat. S ez csak néhány példa; mindkét brigádnapló bővelkedik hasonlóknak. Végül még egy szép „fegyvertény”: a miskolci gyermekorvóházban havonta kétszer megjelenik a Puskás Tivadar-brigád két-két tagja. Felcsillan szemmel várja őket egy 12 éves, gyermekbénulásban szenvedő kisfiú. Se apja, se anyja — helyettük a brigádtagok viszik moziba, cukrászdába, az Avaz jó levegőjére. Ami pedig a Béke-brigádot illeti: ők most néznek körül „fogadott gyerek” után... Mert ez is beletartozik a „szocialista módon élni” fogalmába.

G. SZABÓ LÁSZLÓ

Bíráltunk — intézkedtek

A Postás Dolgozó októberi számában „Tudósítások a Postaigazgatóságok életéből” cím alatt a Szegedi Postaigazgatóságot igyekezünk megközelítően bemutatni. Fodor István, az igazgatóság vezetője, részletes levélben válaszolt.

Prágai György, a Postások Szakszervezete Csongrád megyei titkárnak „A törvényességért” című cikkére ugyanis nagy problémát tesz szóva írja, amely sérti a szocialista törvényességet. A cikk nyomán az igazgatóság osztályvezetői értekezleten tanácskozta meg a hibák megszüntetésének módját. Az igazgatóság vezetője viszont néhány olyan problémára is rámutat, amelyek elhárítása már túlhaladja hatáskörüket.

A Kecskemét 1. sz. hivatalban tett látogatásunk nyomán írtuk meg a „Csak öntevékeny munkák...” című cikket. Az igazgatóság intézkedett. Rendbehozta a szóban forgó piszok helyiséget, felszerelnek két fali mosdót és kályhát állítanak be. Ami a legfontosabb, kimeszlik a falakat is.

Mi is szándékunk Fodor István elvtársnak, hogy bírálatunkat építő szándékúnak tekintette és törekszik a hibák kiküszöbölésére.

Szeptemberi számunkban „Különböző jelentősége nem volt...” cím alatt bíráltuk a Pécsi Postaigazgatóságot a természet tanácskozásokról elhangzó javaslatairól felületes intézkedésként. Garamvölgyi Miklós, az igazgatóság vezetője válaszolt a bírálatra.

Intézkedett, hogy központi nyilvántartást vezessenek az igazgatóságokról a javaslatokról, amelyek túlnének a hivatalok hatáskörén. Elismeri, hogy a cikk érdeme elsősorban: felhívta valamennyi felelős beosztásban dolgozó figyelmét arra, hogy még többet, még lelkiismeretesebben kell foglalkozniuk a dolgozók javaslataival. Közölte azt is, hogy a cikk néhány megállapításával nem ért egyet. Meghívta a Postás Dolgozó szerkesztőt Pécsre, a cikk megjelenésétől számított két hónapon belül, hogy beszámoljanak további intézkedéseikről. A meghívást elfogadjuk.

Gyors észjárás — fürge kéz

A 23. országos levélírányító János vez. kezelő, Nagykanizsa, 2. sz. ph. 28,24 másodperc. november 12-én a Budapesti Összesített időeredmény: 29,24 másodperc.

„B”-csoport — ifjúsági eredményesebben szerepelt 65 postás dolgozó állt rajthoz. A különböző kategóriákban az alábbi eredmények születtek:

I. Irányító és szetosztó verseny I—III. szakcsoport: Béres Károly főfelügyelő, Bp. 72. sz. ph. 25,48 másodperc. Összesített időeredmény: 27,18 másodperc.

IV—V. szakcsoport: Sajni János vez. kezelő, Nagykanizsa, 2. sz. ph. 33,59 másodperc. Összesített időeredmény: 36,29 másodperc.

II. Szetosztó verseny „A”-csoport, I—III. szakcsoport: Molnár László ellenőr, Bp. 72. sz. ph. 22,19 másodperc. Összesített időeredmény: 22,49 másodperc.

IV—V. szakcsoport: Sajni János vez. kezelő, Nagykanizsa, 2. sz. ph. 24,54 másodperc.

III. Az ország postahelyei-nek meghatározására kelt verseny: I—III. szakcsoport: Kiss László ellenőr, Debrecen, 2. sz. ph. 24,54 másodperc.

IV—V. szakcsoport: Katona Károly vez. kezelő, Bp. 78. sz. ph. 33,36 másodperc.

A III. kategóriában első helyezéseket elért mindkét versenyző feladatát hibapont nélkül végezte el.

Dísztvírat helyett!

Öregjeink megbecsülését ma már nem csak hangoztatjuk, de a mindennapi életben, örökhöz képest valóra is váltjuk.

Ilyenkor ószlajt már tradícióknak számít a nagy találkozás. Igen, nagy találkozás, hiszen a postának mintegy tízezer nyugdíjasa találkozik napjainkban az üzemekben, a hivatalokban és a különböző postai szervekkel a fiatalabbakkal. Ünnepek, köszöntések, ajándékozások a fehér asztalok mellett, vagy kultúrtermekben. Szerkesztőségünk is számos meghívót kapott találkozókra, de csak néhányra tudtuk elmenni. Voltunk a Helyközi Távbeszélő Igazgatóságán, ahova 140 nyugdíjast, munkában megőregedett postást hívtak meg. A nyugdíjügyi albizottság társadalmi munkái bizony sokat fáradoztak az ünnepség sikeréért.

A kedves hangulatot hadd tükrözze a beszámoló, illetve köszöntés, amelyet az szb. titkár, dr. Pethő Sándor mondott.

— Önök közül sokan már évek óta élvezik a jól megérdemelt pihenőt. Látok itt olyanokat is, akiknek kémelegelőt még ki sem hűlt az utódoknak átadott szerszám. Azonban valamennyien egyformák abban, hogy munkahelyüktől fájt szívvel váltak meg. Érthető, hiszen hosszú évek kereszttől, szorgalmas munkával vívták ki megbecsülésüket. Nem tudjuk elfelejteni a Pannikákat, Micikéket, Juliskákat, Terikéket, a Jancsi- és Karcsi bácsikat és így tovább, akik annak idején bennünket, fiatalokat legalább olyan szeretettel öleltek magukhoz, mint ahogyan ma mi tiszteljük és szeretjük őket. A jövőben is lehetőse-

geinkhez mérten segítjük kedves öregjeinket... hallottuk a titkár.

A szavak bizony nem üres visszhangzottak a teremben, hiszen a Helyköziben a nyári időszakokban úgy segítenek a nyugdíjasokon, hogy a Balaton környékén alkalmazzák őket a telefonközpontokban. Segélyeket, ajándékokat osztanak ki, üdülői beutalókat szereznek számukra és így tovább...

Nem vártuk az ünnepség végét, hiszen a találkozó a korra delutánitól a késő esti órákig tartott, hanem siettünk a Budapesti Távbeszélő Igazgatóságának a Benczur utcai művelődési ház külteremében rendezett ünnepségére. Itt huszonöt idős postás dolgozó ült a főhelyeken. Keviczky István szb-titkár kedvesen, barátságosan szólt a megjelentekhez...

Két nap múlva, október 26-án a József Távbeszélő Üzem meghívására hallgattuk és néztük végig a megható, ünnepélyes találkozót. Itt huszonnégyen voltak az ünnepszettek. Ott ült közöttük Horváth Ferenc, az igazgatóság vezetője, de eljött az üzemvezető és megjelentek az osztályvezetők is. Horváth pohárköszöntőt mondott és boldog, békés öregséget, hosszú életet kívánt a kedves barátoknak. Dobler Józsefné bizony elcsukló hangon mondott köszönetet az öregnek nevében, majd előkerült a harmonika. Mautner József vonalmester játékosan hangon mondott köszönetet a gitár is Széll Ferenc alközpontos keze alatt. Önkéntes énekesek is felléptek, meghozták a nyugdíjasok közül: Fiát Imréné és János Oszkár. Szállt a dal remegő, kedvesen, vidáman...

A tízezerből csak néhányval találkoztunk, s ezért ezúton kívánunk mind a tízezernek mi is erőt, egészséget, boldog öregséget.

Akik a közösségért fáradoznak

A SZOT 1961. február 25-i határozata értelmében Veszprém megye területén is megkezdődött a szakmaközi bizottság szervezése. A Postások Szakszervezete Megyei Bizottsága is több közszégen segítette a szakmaközi bizottságok létrehozását. Ennek az együttműködésnek az eredménye az volt, hogy a megye területén 149 községi és 5 városi bizottság alakítottak. A bizottságokba 10 százalékban postás dolgozókat választottak meg elnöki, vagy titkári tisztviselésre. A szakmaközi bizottságok vezetőségében további 20 postás dolgozó tevékenykedik.

Első helyen kell ismertetnünk azt az eredményes munkát, amelyet Nagy Sándor, Mihályfa postahivatal vezetője —

mint a helyi szakmaközi bizottság titkára — végzett a vezetőség többi tagjával. A bizottság megalakulása után a helyi szervekkel szoros kapcsolatot teremtett. Ma már a bizottságot minden szerv figyelembe veszi és igényt tart közreműködésére. A mozgalmi jellegű ünnepségek rendezésében tevékenyen részt vesznek és azokat anyagiakal is támogatják. Különböző ismeretterjesztő előadásokat szerveztek és azokat eredményesen fejezték be. Részt vettek a politikai iskolák, valamint a felnőttek tanfolyamjainak megszervezésében. Több társadalmi munkát szerveztek, amivel a termelőszövetkezeteknek segítettek az időszerű mezőgazdasági munkák elvégzésé-

ben. A többi szervekkel közösen létrehoztak egy vidámparkot, amely kedvelt szórakozóhelye a községnek. Jóllehet a helyi szervekkel szoros kapcsolat teremtett, ma már a bizottságot minden szerv figyelembe veszi és igényt tart közreműködésére. A mozgalmi jellegű ünnepségek rendezésében tevékenyen részt vesznek és azokat anyagiakal is támogatják. Különböző ismeretterjesztő előadásokat szerveztek és azokat eredményesen fejezték be. Részt vettek a politikai iskolák, valamint a felnőttek tanfolyamjainak megszervezésében. Több társadalmi munkát szerveztek, amivel a termelőszövetkezeteknek segítettek az időszerű mezőgazdasági munkák elvégzésé-

ben. A többi szervekkel közösen létrehoztak egy vidámparkot, amely kedvelt szórakozóhelye a községnek. Jóllehet a helyi szervekkel szoros kapcsolat teremtett, ma már a bizottságot minden szerv figyelembe veszi és igényt tart közreműködésére. A mozgalmi jellegű ünnepségek rendezésében tevékenyen részt vesznek és azokat anyagiakal is támogatják. Különböző ismeretterjesztő előadásokat szerveztek és azokat eredményesen fejezték be. Részt vettek a politikai iskolák, valamint a felnőttek tanfolyamjainak megszervezésében. Több társadalmi munkát szerveztek, amivel a termelőszövetkezeteknek segítettek az időszerű mezőgazdasági munkák elvégzésé-

ben. A többi szervekkel közösen létrehoztak egy vidámparkot, amely kedvelt szórakozóhelye a községnek. Jóllehet a helyi szervekkel szoros kapcsolat teremtett, ma már a bizottságot minden szerv figyelembe veszi és igényt tart közreműködésére. A mozgalmi jellegű ünnepségek rendezésében tevékenyen részt vesznek és azokat anyagiakal is támogatják. Különböző ismeretterjesztő előadásokat szerveztek és azokat eredményesen fejezték be. Részt vettek a politikai iskolák, valamint a felnőttek tanfolyamjainak megszervezésében. Több társadalmi munkát szerveztek, amivel a termelőszövetkezeteknek segítettek az időszerű mezőgazdasági munkák elvégzésé-

BRÓDY IMRE:

Ellesett beszélgetés

Szeretek semmittevőn üldögni forgolódo, mozgódo embereket közelben. Most is így tettem. Közvetlen szomszédságomban két férfi ült. Az egyik nagy testű, a másik mintegy kontrasztként, aszténiásan sovány. Nem ismerték egymást. A nagy testű újságot olvasott, néha megcsóválta fejét, a másik ilyenkor gúnyosan nézett rá. Egyszerre a nagy testű mordult egyet.

— Fantasztikus. Olvaszt?

— Olvasztam. Jó kis lapos. Úgyes fickó volt. Balszerencséje volt, rájöttek. Van ez így!

— Maga ezt ilyen könnyedén elintézi? Jó kis lopás... ügyes fickó...

— Min háborodik fel? Nincs nap, hogy ne olvasson valami hasonlót. És ahányat nem írnak meg?

— Maga szerint ez természetes?

— Azt nem mondom. Lopnak. Ki mit tud! Ez a fickó pénzt lopott. Mit lopjon egy postás?

— Semmit! Hiszen éppen ez háborít fel annyira.

— Micsoda? Hogy pénzt, vagy az, hogy postás?

— Az, hogy postás, igen.

— Postás! Hát aztán? Minek adtak neki lehetőséget? Kihaszánlta és kész. Úgy, mint mások.

— Már megbocsásson, uram, de minden-kinek van lehetősége, hogy lopjon. En nem mondom, hogy nem lehet ezt a lehetőséget csökkenteni, de egyszerűen csak abból elindulni, hogy megfelelő ellenőrzéssel meg lehet szüntetni mindenféle lopást, hát ez, megbocsásson, nem egyezik az én felfogásommal...

— Az ellenőrzés nem árt, barátocskám, de mennyire nem árt. Alkalom szüli a tolvajt. Mi rosszabb körülmények között sem estünk kísértésbe.

— Ma sem esik mindenki kísértésbe. Egyesek lopnak. Aztán lebuknak. Többnyire.

— Minden esetben!

— Hát, mondjuk, hogy minden esetben. De ez, ez a fickó, ez a maga postása, ez, úgy tűnik, nem is akart lopni, csak átmenetileg kölcsönvette a pénzt, hogy majd később visszateszi. Pillanatnyi pénzszavara került.

— Gúnyolódik? Hónapok óta csinálta.

— Nem tudta visszatenni. Egyik lyukat a másikkal foltozta.

— Amíg végül a becsülete lyukadt ki. Ezt hogyan foltozhatják össze?

— Hát, ezt már nehezen. Egy postás hogy tehet ilyet?!

— Mit nyargal folyton azon, hogy postás? Nem mindegy? Postás, bérelszámoló, lakatos... egyre megy.

— Nem egészen, uram, nem egészen. Ön művelt ember, látom, de megbocsásson, van, amit nem ért. En tanulatlan ember vagyok, hét elemim van, vénsejtemre, most végzem a nyolcadikát, de ezt maga nem érti. Nem, uram!

— Szóval... a postás.

— Igen, kérem, a postás. En nem mondom, kérem, hogy a postást nem kell ellenőrizni. Kell! De elsősorban annyira, amennyire az ügyrend, az ügyfelek érdeke megkívánja. Miféle ember az, aki ezzel a bizalommal visszaél?

— Gyöngye ember. Mindenféle akadt ilyen.

— Akadhat. De postás nem lehet közöttük. Nem lehet! Nem érti? Itt valami többről van szó. Valamiféle olyan többlétről, amit szavakban nehéz kifejezni. A postás viszi táskájában az ön életének apró titkait, kapcsolatát rokonaival, barátaival, az élettel...

— En nagyon tisztellem a postásokat.

— Mindenki tiszteli őket, uram, ezt nyugodtan mondhatom. Valószínűleg kitalálta, hogy én is postás vagyok.

— Sejtettem.

— Ezért beszéltek nehezen. Nem értem, nem tudom megérteni, hogy akadhat postás, aki nem tiszteli önmagát, azt a... azt a hagyományt — nem nevet ki? — amely... szóval, amiért tisztelik a postást?!

— Ért engem?

— Érttem én, barátocskám, értem, és mint kívülről mondom magának, még a postások között sem akadt, és nem is fog akadni olyan csavaros eszű fickó, aki megúsza lebukás nélkül. Lehet, hogy a börtön ma már nem nyirkos, de azért jobb szabadon sétálni, nézni a teli kirakatokat, mélyen beszélni a friss levegőt...

— A nagy testű ember kissé elpirult, amikor közbeszólt.

— ...és tiszta lelkiismerettel nézni az emberek szemébe, büszkén viselni a postás egyenruhát...

— Nagy lélegzetet vett.

— ...és a postásbecsületet!

Hogy az ötvenmillió is eljusson az olvasókhöz...

A már ismert számadatok alapján nyugodtan megállapíthatjuk, hogy legfontosabb sajtóterjesztési feladatainkat sikerült teljesíteni. Ebben az évben csaknem ötvenmillióval több sajtóterméket adunk az olvasóknak, mint tavaly. Csupán a napilapok egy napi példányszáma mintegy száz-ezerrel emelkedett.

Öröndetes, hogy tovább nőtt a falusi olvasók száma is. Ezért elismerés a kézbesítőket, szervezőket, hivatalvezetőket, és mindazokat illeti, akik fáradságot nem kímélve, szabad idejüket is feláldozva, járták a falvakat, tanyákat, hogy újabb és újabb családokat kapcsoljanak be a sajtó olvasók népes táborába.

Amikor munkánk eredményeiről számoltunk be, tudjuk, még sokat kell tennünk annak érdekében, hogy távoli céljaink is megvalósuljanak. Jövő évtől terveinkben előre láthatóan korántsem szerepel olyan arányú fejlesztés, mint az utóbbi években, de teljesítése a feltételek hiányában sok gondot okozhat.

Létszámgonddal és az intézkedések

A hírlapszolgálat eléggé munkaerőigényes a nagyfokú széttagoltság, valamint a gépésztől hiánya miatt. Nyilvánvaló, hogy azok a létszámgonddal, amelyekkel a legutóbbi Postás Dolgozóban Horn Dezsőnek, a közlekedés- és postaiügyi miniszter első helyettesének nyilatkozata is foglalkozott, nagy hatással lesznek a postai lapterjesztésre is. Hiszen már ebben az évben sem tudtuk kielégíteni a jelentkező létszámigényeket.

A következő évben bizony még nagyobbak lesznek gondjaink. Elsősorban a kézbesítés vonatkozásában, mivel a munkaerőhiány talán ott jelentkezik a legnagyobb mértékben. További intézkedésekre van tehát szükség a kézbesítők tehermentesítése végett.

Tehermentesítés

Ebben az évben mintegy 300 fővel sikerült a hírlapkezelők számát növelnünk. Így sok városban és faluban átmenetileg sikerült könnyíteni a hírlapkezelést. Sajnos, több helységben, ahol a feladatok indokolják, a vezetők és dolgozók még idegenkednek attól a gondolattól, hogy külön hírlapkezelőt állítsanak be. A külön hírlapkezelő alkalmazását gondos elemzésnek kell megelőznie, mert akadhatnak esetek, ahol az egyes kézbesítők túlerhelyességét például járatrendezéssel is megoldhatják.

BARABÁS TIBOR:

TOLSZTOJ POSTÁSA

Hivatásunk nagyjainhoz közeledünk a legnagyobb csodálattal. Irodalmi emlékek, olvasmányok nemcsak izgalma, az egykori induló író növekvő csodálata támadt fel bennem, amikor Lev Tolsztojt otthona, Jasznaja Poljana felé száguldoztunk velünk az autó. Moszkvától délre Szerpuhov gyárai után Nyenasevo falun mentünk keresztül, amely már nevében is a nemesi Oroszországra emlékeztet, mert annyit jelent ez a név, hogy „Nem a miénk”. Havas nyírferdők fehérlenek a Gorkin határában s a Kreml-tornyok olyanok mint a cukorsüvegek. A kis házak foltocskáit belepte a hó és befutotta a dör. A soktoronyú, hagyományoktól terhes templom után elérkeztünk végre Jasznaja Poljanába. Tolsztojt otthonának, kertjének kapuja várszerű. Zömök és tömör oszlopok fölött ível át a kapu. Az egyenes, de egyre emelkedő út két oldalát óriásfenyők szegélyezik. A fatornácsok, emeletes főépületet szegélyezve elvezet el a Tolsztoj nagypapja. Több mint ötven évig élt falai között az írás mestere. Itt írta meg a Háború és békét, az Anna Karenin és innen indult utolsó útjára, az azarpenovói állomásra. Jasznaja Poljanáról már sokszor és sokat írtak, én csak arról szeretnék számot adni, amiről eddig sohasem hallottam. A ház ma is olyan, mint amikor Lev Tolsztojt lehunyta mindenkinél élesebben látó szemét. A zárt díofaszekrények üvegei mögött őrzik 22 000 kötetből álló könyvtárát. Ez a 35 nyelvű könyvtár minden művészet és tudományág legfőbb műveit tartalmazza. Az atlaszok, a szakkönyvek, a modern tudomány műve, változatos, lankadatlan filozófiai figyelmét és az egész emberi kultúrát átfogó szellemét bizonyítják.

Tolsztojnak két dolgozószobája volt. Az egyik tele egy nemesi-polgári szalon családias kényelmével; képekkel, íróasztallal, pamplaggal, könyvekkel, a másik a földszin-

síthetjük kézbesítői szolgálatunkat.

A Postavezérgazgatóság elhatározta: a jövő év folyamán a csoportos levélszekrények gyártására vonatkozó megrendelést megdöbbszörözi. A mintegy 120 000 új levélszekrény jövő év végére tervezett felszerelésre kedvezően befolyásolja több város kézbesítő szolgálatát.

600 000 forint...

A kézbesítés megkönnyítését szolgálják a kerékpáros, kézbesítőtáskák és a kerékpárra szerelt tartályok, speciális kis kézikocsik is. Az elmúlt

tíz hónapban az igazgatóságok 1163 db új típusú kézbesítőtáskát és mintegy 220 darab kerékpárt szereztek be a kézbesítők részére. A jövő évben mintegy 600 ezer forintot biztosítanak az igazgatóságok erre a célra. További kísérletek folynak új típusú táskák, kerékpárokra szerelhető tartályok, kézikocsik kialakítására is.

Elképzeléseink, terveink csak akkor valósulnak meg, ha a hivatalok és egyéb postai szervek vezetői, dolgozói támogatják, végrehajtják azokat. Mi bízunk abban, hogy így lesz.

TOPLAK FERENC

Akcióegységgel a monopóliumok ellen

A Szakszervezeti Világszövetség Főtanácsa ez év október 19-24 között Budapesten tartotta meg 13. ülését, amelyen felszólalt Dagobert Krause a Közalkalmazottak Nemzetközi Szövetsége főtitkára is. Beszámolt a közalkalmazottak és rokon szakmák III. nemzetközi konferenciájáról, amelyet 1964 áprilisában tartottak meg Prágában. (A konferenciáról a Postás Dolgozó májusi számában már beszámoltunk.)

Dagobert Krause elvtárs a monopóliumok szerepéről szólva jellemezte a Közös Piac keretében uralkodó helyzetet, s azt, hogy milyen érdekeik fűződnek a fegyverkezéshez, a neokolonialista politikához. Hangsúlyozta, hogy a kollektív szerződések problémáinak vizsgálata rámutat arra is, hogy a bankok monopóliumainak szövetségével szembe kell állítani a dolgozókat, a szakszervezetek egységes frontját, azok követeléseinek programját. Mindez egyébként megfelel az akcióprogramnak és segíti a demokratikus mozgalmakat az antimonopolista, a gyarmatosítás ellenes mozgalmakat is.

A közalkalmazottak helyzetét a kapitalista országokban egyre súlyosabbá válik. Az offenzíva, amelyet a monopóliumok indítanak ellenük, egyre erőteljesebb — mondotta többek között felszólalásában Dagobert Krause.

Latin-Amerikában — ahol a különféle közalkalmazottak nem élvezik az igazi szakszervezeti jogokat — megtagadják a szakszervezetektől még a tárgyalási jogot is. Politikai nyomást gyakorolnak az alkalmazottakra, üldözik a szak-

szervezeti aktivistákat is. Nyugat-Németországban volt fasiszták százazreit alkalmazták a közigazgatás területén... Az „Oszd meg és uralkodj” elve alapján a hatóságok jogi különbségeket tesznek a közalkalmazottak között...

— A Nemzetközi Munkaügyi Hivatal 98. sz. egyezménye — amely a kollektív tárgyalások jogával foglalkozik — még nem érvényesül a közalkalmazottak munkaterületén. Ezért feladatunk, hogy kezdeményezzünk e területen. Amikor 1963 decemberében első ízben ült össze a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal szakértői bizottsága Genfben, hogy foglalkozzon a mi szakmánk dolgozóinak jogi kérdéseivel, nemzetközi szövetségünk is képviseltette magát... Objektív és hasznos viták voltak... Követeléseinkben megegyezhetünk más szakszervezetekkel is. Ez bizonyítja, hogy lehetséges az együttműködés...

— Vitát kívánunk kezdeni azokkal a közalkalmazotti szakszervezetekkel, amelyek nem tartoznak szövetségünkhöz a dolgozókat érintő összes kérdésekről. Jövő évben nemzetközi szemináriumot rendezünk, s annak eredménye alapján szolgálhat további kezdeményezésekre, amelyek révén a Nemzetközi Munkaügyi Hivatalhoz, az ENSZ különféle intézményeihez fordulhatunk. E szeminárium lehetővé teszi majd, hogy gyümölcsöző tapasztalatcserét folytassunk a részt vevő szakszervezetek között, és új nemzeti tevékenységet bontakoztassunk ki...

— A mi nemzetközi szövetségünk, mint az SZVSZ szakmai tagozata kötelességének tartja a Szakszervezeti Világszövetség vezető testülete ha-

tározatainak végrehajtását. Ez a legjobb biztosítéka annak, hogy tovább haladjunk előre, még jobban megerősítsük az egységet az SZVSZ keretében, kifejlesszük az akcióegységet a közalkalmazottak és szakszervezetek között — fejezte be felszólalását taps közepette Dagobert Krause elvtárs.

Kiállítás a műszaki fejlesztésről

Néhány napja a Nyugati pályaudvari mozgóposta vágányok egyikén két világoskék Pullmann-kocsi vesztegelt. A Közlekedés- és Postaiügyi Minisztérium vándorkiállítás keretében mutatta be a Műszaki Fejlesztési Alap a közlekedésben c. kiállítást.

A műszaki fejlesztési alap célszerű felhasználásában rejlő lehetőségek számos, eddig megoldatlan téma megvalósítását tették lehetővé. A táblakon és a modelleken bemutatott, illetve megvalósított témák sokasága jelentős mértékben hozzájárult ahhoz, hogy a korszerű közlekedési, hírközlési és anyagmozgatási eszközök segítségével számos elavult munkafolyamatot és eljárást korszerűsítsenek.

Az elmúlt évek lényegesebb eredményeit dokumentáló kiállítás az általános műszaki színvonal növelése szempontjából is jelentős lépés volt.

Több tablón mutatták be a postai műszaki fejlesztési eredményeket. Így a Posta Központi Javitóüzem tevékenységét szemlélteti a műanyagok alkalmazási körének

ELNÖKSÉGI ÜLÉSÜNK

Oktober 29-én a Postavezérgazgatóság Szakkollegiuma és elnökségünk összehívott kollégiumi ülést tartott. Napirenden szerepelt a posta 1965. évi munkaszabályi intézkedési terve.

A továbbiakban az elnökség ülésének napirendjén szerepelt az 1963. november 1. és 1964. október 31. közötti időszakban végzett szakszervezeti munkáról szóló jelentés.

Megvitatották az elnökség, a szakszervezeti alapszervezetek vezetőségeinek újraválasztására készült intézkedési tervet.

A Postavezérgazgatóság 8. szakosztálya vezetőjének és a szakszervezet közgazdasági osztálya jelentése alapján vitatta meg az elnökség a hírlapterjesztés megújított feladatainak teljesítését — különös tekintettel a feltételek és a törvényesség biztosítására — e napirend vitájánál megjelent és felszólalt Naményi Géza, a Minisztertanács Tájékoztatási Hivatalának vezetője is.

Távirat Párizsba

A magyar postás dolgozók nevében szeretettel köszöntjük testvér szakszervezetünk XIX. kongresszusát.

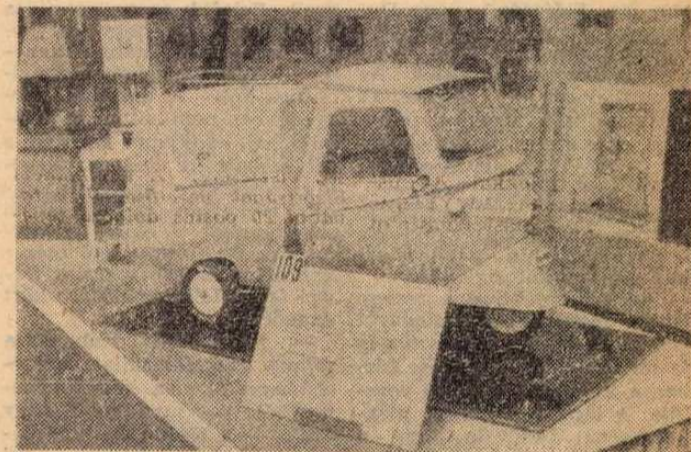
Kívánunk a kongresszus munkájához sok sikert. Bizonyosak vagyunk abban, hogy a nagyműltű testvér szakszervezetünk kongresszusán — termékeny vita alapján — olyan határozatok születnek, amelyek hosszú időre megszabják a szakszervezeti mozgalom legfőbb célkitűzéseit, és újabb sikerek kiinduló pontjai lesznek. A kongresszus munkájához sok sikert, a küldött elvtársaknak erőt, egészséget kívánunk.

A POSTÁSOK SZAKSZERVEZETE KÖZPONTI VEZETŐSÉGE NEK ELNÖKSÉGE

Dr. Zsuffa Szabolcs, a Postások Szakszervezete mb. főtitkára a CGT-hez tartozó francia postás szakszervezetnek november 17-től 20-ig tartó kongresszusára Párizsba utazott.

még sok újszerű berendezést láthatunk a gördülő kiállítótermekben.

A műszaki fejlesztési alap segítségével a különböző postaszervezeteknél 25, addig anyagi fedezet hiánya miatt megoldatlan fejlesztési téma valósult meg. A kiállítás sokan megtekinthetik hiszen a két Pullmann-kocsi az egész országot bejárja.

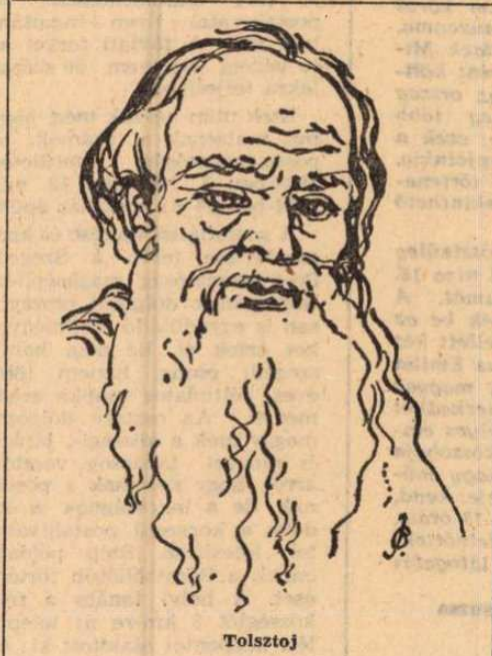
A Posta Központi Javitóüzemén készült a fenti háromkerékű motoros jármű, amely a postai szállítások egyszerűsítésének gazdaságos üzemeltetési eljárását oldja meg. Reméljük, hogy nem csupán prototípus marad.

tudok íróit, aki oly közel állt volna a szenvedéshez és a szenvedőkhöz, mint Lev Tolsztojt, és senkit sem, akit annyi erővel és biztatással fordult volna feléjük. Hisz Tolsztojt szót hozzánk Lenin szavaival is. „...ostobaság volna, hogy ne éljek, hogy a múlt ne engedjen élni. Rajta kell lennünk, hogy jobb, sokkal jobb életet teremtsünk magunknak.” Sokszor hallunk meg érveket a realizmus művészi korlátairól. A szocialista irodalom ezen a téren is a klasszikus örökséget védi és folytatja. Az élet, a valóság, a történelmi kor méltó ábrázolása ma is a legkorszerűbb, s egyben a legméltóbb feladat. De csak akkor vagyunk hivatottak a kor ábrázolására, ha annak leghaladóbb elveit legmélyebb érzéseinkkel szolgáljuk. Amikor ott álltam Jasznaja Poljana szekrénye előtt és az öreg

postás zsiros iszákját nézegettem, a fiatal Lev Tolsztojt írói vallomását véltem hallani: „Kétféleképpen lehet énekelni: a torkunkkal és a mellünkkel. A torkból jövő hang sokkal hatékonyabb, mint az, amelyik a mellből tör elő, de nem hat annyira lelkiünkre. Ellenben a mellből feltörő hang, noha durva, elevenünkbe vág. Ami engem illet, megelégszem vele, ha a legszegényesebb meliódiában is a mellből feltörő hangot hallok; önkéntelenül könny szökik szemembe. Ugyanígy van az irodalomban is: alkothatunk agygal, és alkothatunk szívvel. Amikor az agyaddal írsz, a szavak engedelmesen és simán vetődnek papírra, amikor azonban szíveddel dolgozol — annyi gondolat toltul fejedbe, annyi kép gyűlik össze emlékezetemben, annyi emlék a szívedben, hogy kifejezésed pontatlannak, tökéletlennek, egyenetlennek, durvának lesznek. Lehet, hogy hibát követtem el, de mindig „megállj”-t parancsoltam magamnak, amikor a fejemmel kezdem el írni, s mindig arra törekedtem, hogy szívemmel alkoszak.”

Tolsztojt és a klasszikus orosz irodalom páratlan európai hatása nemcsak az esztétikai értékekből fakadt, hanem abból a szilárd erkölcsi felfogásból is, amely az írás legnépszerűbb feladatát a nép ügyének szolgálatában látta. Tolsztojt hevesen tiltakozott a „művészet a művészetért” hamis és lelketlen céltalansága ellen. Tolsztojt így írt: „...ez a hamis irányzat sehol sem olyan kézzelfogható, mint a művészet tevékenységében, minthogy a művészetnek lényegénél fogva távra kell állnia a nép előtt... A művészetnek, ha valóban igazi művészet, mindenképpen kell szólnia...” Tolsztojt meggyőződéssel hirdette, hogy a nép ügyében kell megszálnunk a szív és az értelem jogán. Az orosz írás mestertől azután megtanulhatjuk, hogy öntudat és érzés csak együtt teremthet maradandó művészetet.

Tolsztojt 22 000 kötetes könyvtárában magába szívta korának egész tudományát, a jasznaja poljanai postás 50 000 leveléből megismeri a világ bánatát és megoldatlan kérdéseit. A társadalom haladó erőinek ábrázolása, az emberi remények felkutatása ma a mi örökségünk, a mi feladatunk.

Tolsztojt

Anyaghiányos „akadályverseny“

— Szükség törvényt bont...
Pardavai Ferenc, a Buda-pesti vidéki Postaigazgatóság műszaki terv, munkaügyi és anyagosztályának vezetője válaszol így kérdésünkre. Májusban jártunk utoljára náluk, az akkori nyilatkozatát olvassuk most vissza: „Gyakorlattá vált nálunk, hogy

csak az olyan munkákhoz kezdünk hozzá, amelyhez minden anyag biztosítva van”.
— A negyedik negyedév hajrájában nem mindig tudjuk betartani ezt az elvet. Az idő sürget, és többször akkor is el kell kezdenünk a munkát, ha csak részben van hozzá anyag...

Kényszercsinálta anyagbeszerzők

Pintér Géza, az igazgatóság anyagcsoportjának vezetője, konkrét példákkal illusztrálja Pardavai Ferenc megállapítását. Elmondja, hogy különböző kábelekből szinte állandó hiánnyal küzdenek. Nagyon sok úgynevezett apró anyaguk sincs. Távbeszélőszinór, konnektor, jelzőcsengő, időmérőóra, kétkarú átkapcsoló szerepel a többi között az igazgatóság hiánycikk listáján. Emiatt akadózik a munka. A PVC falikábelekből mindössze néhány száz méter a hiány, de miatta nem tudják befejezni a munkát.

Felgyeleti szerveink mindent megtesznek anyagellátásunk érdekében. Nem rajtuk, inkább az ipar késedelmes szállításán múlik a hiány —

mondja Pardavai Ferenc. Így azután pillanatnyilag részben csak ígéret az éves tervben szereplő munkák anyagigényének fedezete. Néhányra ugyan van már kiutalás, de az anyagot még nem szállították a munkák színhelyére.

Kálnay Emil, a hálózatépítő üzem vezetője, Vánkos György üzemvezető-helyettes és Siristye Mihály műszaki előadó hasonlóan nyilatkozik.

— Az anyag utáni futkosás igen sok időt rabol el tőlünk — mondják egyöntudon. Különösen az építés- és munkavezetők tevékenységét nehezíti meg, akik így csak idejük kisebb részét tudják a tényleges feladatokra, a munka szervezésére, ellenőrzésére fordítani.

űresjárát a népgazdaság számára is hátrányos.

— Úgy véljük, jó dolog lenne, ha az igazgatóság központi raktára mellett létrehoznánk egy szállítóbrigádot, amely az ilyen esetekben kivinné a brigád körzetébe az anyagot — javasolják. Ezt eddig nem fogadták el, mert ilyen célra az igazgatóság nem rendelkezik gépkocsival. (Véleményünk szerint a jelenlegi gépkocsialomány jobb kihasználásával, az anyagszállítás tervszerűbb ütemezésével a kérdés megoldható lenne. A szerk.) Addig is méltányosnak látszik a jelenlegi elszámoltatás módo-

sítása. A hálózatépítő üzem munkái és vezetői teljesítmény után kapnak külön jutalmat, így számukra nem mindegy, hogy a munkákra utalványozott időt ténylegesen termeljük, avagy szállítással, anyagmozgatással töltik el. Az anyagellátás zökkenőjeért ily módon semmiképpen sem lehet őket büntetni. A jelenlegi gyakorlatnak a munkások azért sem örülnek, mert ha az anyagszállítás munkaidőn túl történik, akkor az utazás idejére mindössze négy forintos órabért kapnak. (Véleményünk, hogy ez komoly törvénysértés! A Szerk.)

Korábban ésszerűbben csinálták

Megoldásra vár továbbá az anyagigénylés jelenlegi módszere is. A hálózatépítő üzem és az igazgatóság megkeresett dolgozói helyeslik a jelenlegi gyakorlatot. Az történik ugyanis, hogy a több példányban elkészült anyagigénylést eljuttatják a Posta Anyaghivatalához, ott viszont, amit nem tudnak rögtön kielégíteni, azt végérvényesen törlik a jegyzékből.

— A postánál a felszabadulás előtt ésszerűbben csinálták — emlékezik Pardavai Ferenc és Kálnay Emil. — Az anyag-hivatal akkoriban nyilvántartotta az anyagigénylések rögtön ki nem elégíthető tételeit, s az anyagok megérkezése után, újabb igénylések nélkül, azonnal szállított...

Ez sem újkeletű javaslat. Sajnos, az anyaghivatalban eddig nem talált megértésre. Azt mondják, túlzott adminisztrációval járna. Ez önmagában igaz, már ami az anyag-hivatalt illeti. Vitathatatlan, hogy a hivatalban növekedne az adminisztráció. A termelőüzemeknél viszont jelentősen csökkenne. Szerintünk jóval nagyobb mértékben, mint ahogy az anyaghivatalban megszervezett nyilvántartással duzzadna. Nem jó dolog, hogy pillanatnyilag az emberek szívesen foglalkoznak a posta területén anyagsürgességgel, utanjárással, és az anyagigénylési lapok többszöri kitöltésével.

M. K.

A pénztárnapló rendben van... Állapítja meg immár három évüde Rác Ferenc, a hódmezővásárhelyi postahivatal főpénztárosa. További eredményes jó munkát kívánunk!

Vásárlátogatás

A prágai, brnoi és pozsonyi tervezőirodákkal már évek óta tartjuk a kapcsolatot, de ritkán van arra alkalom, hogy a tervezők személyesen is találkozzanak. Ez év nyarán a brnoi tervezőiroda dolgozói Budapesten voltak, s megtekintettek néhány postai létesítményt is. Hamarosan sor került a viszontlátogatásra... A brnoi Rovnost napilap szeptember 15-i számában

„Magyar postások Brnóban” cím alatt már arról írt, hogy a Brnoi Postai Tervező Iroda és a Dél-Magyarországi Kerületi Postaigazgatóság fogadta a magyar Postai Tervező Iroda Csereklői Pál mérnök-igazgató által vezetett 19 tagú delegációját. A szakemberek megtekintették a Brnoi Nemzetközi Vásáron kiállított híradástechnikai berendezéseket és kicsereklői tapasztalataikat.

Ez alkalommal küldöttségünk gazdag tapasztalatokat szerzett a híradástechnikai berendezéseket illetően. A szolgáltatások megegyeznek a szokásos alközponti szolgáltatásokkal, azaz a főközpont felé kimenő hívás automatikus, a fővonalról beérkező hívás pedig a kezelő közreműködésével jöhet létre.

Többletszerelvénnyel ellátták a központot azokkal a kiegészítő jelfogókkal is, amelyek az automatikus távvalasztó rendszerhez való csatlakozás miatt és az előfizetői kategóriák (automatikus távvalasztásra jogosult, nem jogosult stb.) megállapítására szükségesek. Az egész központot egyetlen szerelvényben helyezték el, amelyben az áramellátást hirtelen szerelvények (töltő, biztosító stb.) is megtáplálhatók.

Felfigyeltünk a KOVO gyártmányú, így a vívdórámú berendezésre, hangfrekvenciás jelvezetőkre, szerelvény rendezőre, tranzisztorizált vívdórámú közbeszó erősítőre és az RFT „V 60 S” típusú hatvancsatornás vívdórámú berendezésre.

Delegációnk behatóan tanácskozott a testvéri országban eredményesen dolgozó kollégákkal és igyekezett a tapasztalatokat rögzíteni. Beszámolni arról, hogy eddig mit hasznosítottunk, úgy érzem, még korai lenne. A magyar postai kutató szakemberek a jövőbeni tervezői munkában kamatoztatják a hallottakat, látottakat. Tanácskozunk például a gyengeáramú létesítmények erősáramú veszélyeztetési problémáiról, továbbá az erőművek területén megemelt potenciálterben létesítendő hírközlő hálózatok védelmi tervéről. Ez megoldatlan kérdés nálunk is. Igéretet kaptunk, hogy a kísérletek eredményeit kölcsönösen kicsereklük a jövőben. Egyhangú volt az óhaj is, hogy a szocialista országok postai tervezőirodái az új tervezési feladatok megoldásának módszereit, előírásait szorosabb kapcsolat alapján közösen alakítsák ki. Így módon a közös erőfeszítések, a különböző célok elérését meggyorsítanak, megkönnyítik.

Ezúton is hálásan köszönjük a vendéglátást és az érdekes tapasztalatcsereket a Brnoi Postai Tervező Iroda dolgozóinak és személyesen Schuster mérnökasszisztentának. Minden lehetőséget megköszönök, hogy a két tervezőiroda dolgozóinak barátságát tovább mélyítsük.

Lévay-Szabó János

Ki fizesse meg a többletszállítás kárát?

A hálózatépítő üzem hat munkabrigádja négy megye területén dolgozik. Az egységár-táblázat szerint csupán a munkák „hosszában” történő anyagmozgatást számolhatják el. Ez azt jelenti, hogy normális körülmények között a tervezett munkákhoz szükséges anyagot a helyszínen kellene megkapniuk. Ez nem mindig van így. Előfordult, hogy Dunakesziről részben saját tehergépkocsival szállították Almászfutórára az anyagot. Az iparvállalatok késedelmes anyagszállítása ugyanis felborítja az előzetes szállítási tervet. A MÁV-tól egy hónappal előbb kell vagont igényelni, máskülönben a legkritikább esetben vállalják a szállítást. Ilyenkor azután gépkocsival kell az anyagot szállítani.

Legérzékenyebben a terven felüli munkák anyagigényei érintenek bennünket — mondja munkatársai helyeslése közben a hálózatépítő üzem vezetője. A lábatlan munka megkezdésénél derült ki, hogy a kábelfektetések az eredeti tervnél négyszáz méternél is hosszabb kerülőúton lehet csak elvégezni. Erre viszont senki nem számított, s az új igény kielégítésének huzavonája akadályozta a folyamatot

munkát. Egy másik helyen huszonnégy tonna bitumenre volt szükségünk. A bitumen anyaggyártóknál alá vont cikk, s csak hosszas utánjárást után sikerült megszerezniük.

Már említettük, a hálózatépítő üzem hat brigáddal négy megye területén dolgozik. A dolgozók és az anyagok szállítására öt gépkocsival rendelkezik. Felsőbb szerv utasítása határozza meg, hogy egy negyedéven belül hány kilométert, illetve fuvarórát használhatnak fel. A harmadik negyedéven nem is volt különösebb baj, nagyjából tartották a megszabott keretet. A negyedik negyedév anyagellátásának zűrzavara azonban ilyen szempontból is előre veti árnyékát. Az üzemvezető ötezer kilométer és 280 fuvaróra terven felüli felhasználásra kért engedélyt.

— Kérelmünk jóváhagyása sajnos, csak formailag mentesít bennünket a következményektől — mondja Kálnay Emil. — A többletszállítás kárát mindenféleképpen mi fizetjük meg. Ezáltal csökken munkánk gazdaságossága, az üzemi eredmény. Az anyagmozgatásra fordított időt ugyanis termelőmunkára használhatnánk fel...

Több tonnás gépkocsival néhány dob kábel

Beszélgőpartnereink a példák tömegét idézik, amikor a fővárostól távol eső munkahelyekről, a több tonnás teher-

gépkocsikat gyakran néhány dob kábelért vagy egyéb apróbb anyagféleségért kell Budapestre felküldeniük. A sok

Ezt tették húsz év alatt

Ha az igazgatóság magasépítési osztályának két évtizedes tevékenységét vizsgáljuk, akkor ezt az időt két szakaszra kell osztanunk: a felszabadulástól 1961-ig, és ettől az időponttól kezdve napjainkig. Az ország első felszabadult városa Szeged volt (1944. X. 11.). Akkor az igazgatóság területén mindössze húsz postai tulajdonú épület volt. Kitaró és célnátró tevékenység eredményeképpen ez a szám 1961-ig 129-re növekedett. Ebből tanácsai juttatás folytán 90, épület vásárlás útján 29, saját építkezések révén pedig 10 épülettel bővült a postai kezelésbe vett ingatlanok száma.

— Az első szakaszban végzett eredményes munkával még nem sikerült teljes egészében felszámolni a korszerűtlen ingatlanokat, illetve hivatalokat. Ennek oka abban is keresendő, hogy esetenként a legjelentősebb feladatok megoldására összpontosítottak minden erőre. A postahivatalok építése, korszerűsítése terén a tervszerűség nem minden esetben érvényesült. E tény az osztály vezetőjének és munkatársainak tevékenységét több esetben hátráltatta.

1963. elején négyéves távlati tervet készítettek a személyi tulajdonú épületekben levő postahivatalok felszámolására. A terv összeállításakor 66 postahivatal ilyen ingatlanban volt. A távlati tervet az év végéig csaknem 50 százalékra teljesítették.

Ezek után nézzük meg, hogy mit mutatnak a számok. A postaigazgatóság területén 1962-ben 5, 1963-ban 13, míg 1964-ben 14 új postaház épült.

A postaházak építése és korszerűsítése terén a Szegedi Postaigazgatóság magasépítési osztályának dolgozói országosan is egyedülálló eredményeket értek el. Ez nem holmi szegedi csoda, hanem több éves, céltudatos munka eredménye. Az osztály dolgozói meggyőzték a községi-, járási- és megyei tanácsok vezetőit arról, hogy nemcsak a postának, de a lakosságnak is érdeke a korszerű postahivatalok létesítése. Szép példája ennek a Bácsszőlőszőlőn történt eset. A helyi tanács a régi községtől 3 km-re új települési központot alakított ki. Az igazgatósággal közölték: fel-

építenek egy új postaházat, és azt térítés nélkül átadják postai kezelésbe, ha az igazgatóság a kivitelezési terveket elkészíti, és vállalja az építkezés műszaki ellenőrzését. Vállalta...

Az eredményes munka gyümölcse nyomán eddig 32 új postaház épült. A különböző szintű tanácsai szervek a postaházak létesítéséhez díjmentesen biztosítottak telket. Ezen túlmenően a községfejlesztési alpból 1962-ben a beruházás 12 százalékát, míg az azt követő években csaknem 40 százalékát biztosították. A kivülállóknak önkéntlenül is felvetődik a kérdés, hogyan lehet ezt így megoldani? Ez csupán szorgalom, munkaszeretet és öntevékenység dolga. Vizsgáltuk a kérdést közelebbről vizsgálva, már korántsem ilyen egyszerű a dolog. Az 1963-ban készített négyéves fejlesztési terv összeállításakor a tanácsai osztály dolgozói mind a 66 község tanácsai hozzájárulás mértékét megbeszélték. Hogyan lehet ilyen nagyarányú szervezési feladatot eredményesen végrehajtani? Az igazgatóság vezetője és annak műszaki helyettese gépkocsi-

ját, illetve kilométer keretét — az eredményes munka érdekében — a magasépítési osztály munkatársainak rendelkezésére bocsátotta. Követendő példa ez!

Az eddig elért sikereket még az is elősegítette, hogy póthitelnyújtás esetén, a teljesen előkészített beruházási tervek révén azonnal intézkedni tudtak. Az osztály dolgozóinak további érdemük az önköltségek csökkentésének terén kifejtett tevékenység. Ugyanis nyolc féle típustervet készítettek, és ezzel jelentős összegeket takarítottak meg.

A sok fáradozás eredménye: a helyi tanácsok egymással versenyeznek, hogy kinél legyen szebb és korszerűbb postaház. Ez természetesen az egyre növekvő tanácsai hozzájárulás formájában is jelentkezik.

Ha visszagondolok a magasépítési osztály dolgozóival folytatott beszélgetéseimre, akkor felvetődik bennem: miért éppen a legkiválóbb eredményeket elért osztálynak van valamennyi igazgatóság magasépítési osztálya közül a legkisebb létszáma?

— DOROSZLAI —

Múzeumi Híradó

E kis rovatunkban egy-egy budapesti múzeum kiállítására szeretnénk felhívni figyelmüket. Az ismeretterjesztés nélkülözhetetlen eszközei a múzeumi kiállítások, amelyek a tudományos kutatások eredményei alapján készülnek. December havában látogassunk el a Nemzeti Múzeumba (Múzeum körút 14—16.), amely a főváros legjellegzetesebb múzeuma. 1802-ben Széchenyi Ferenc alapította és Polkák Mihály pesti építész tervei alapján félmillió forint költséggel 1837—1847 között épült fel. Épülete az ország egyik legszebb klasszicista alkotása. Jelenleg több mint 700 000 műzeális tárgyat őriznek benne, ezek a magyar nép történelmi emlékei az őskortól napjainkig. A Nemzeti Múzeum „Magyarország népeinek története a honfoglalás koráig” című kiállítása megtekinthető hétfő kivételével naponta 10—18 óráig.

A színháztörténetet kedvelők közül valószínűleg kevesen tudják, hogy a XII., Stromfeld Aurél utca 16. szám alatt találjuk Bajor Gizi emlékmúzeumát. A nagy művésznek egykori otthonában rendezték be az emlékmúzeumot, ahol Bajor Gizi ereklyéi mellett két nagy színpadi elődje, Jászai Mari és Márkus Emília összegyűjtött színházi emlékein keresztül a magyar színjátszás csaknem egy évszázadával ismerkedhet meg a látogató. Bajor Gizi művészi és személyes ember életének emlékeit két szoba őrzi. Lakoszobájá érintetlen, minden úgy áll benne, mint a nagy művész életében volt. A múzeum látogatási ideje: kedd, csütörtök, szombat 15—19 óráig, vasárnap 10—18 óráig. A budapesti múzeumokban a belépődíj felnőtteknek 1 Ft, gyermekeknek 50 fillér, csoportos látogatás esetében személyenként 50 fillér.

Szirtes Zsuzsa

Megjelent a Füles Évkönyv 1965

A Füles, a népszerű rejtélyűjság hagyományos Évkönyvével 260 oldalon ezúttal is sok új rejténnyel örvendeztet meg a fejtejtőket kedvelők népes taborát.

Tizenhat oldalas mellékletén két óriás keresztrejtvényt közöl. Ezek egyikéhez pályázat fűződik. A nagy rejtényt helyesen megfejtők között 20 000 forint készpénzjutalmat sorsol ki a Füles.

A Füles Évkönyve minden lapárusnál kapható, ára 10 forint.

Nemrégiben fel akarták oszlatni...

A kollektív, testületi vezetést, a szakszervezeti munka társadalombiztosítása jobban érvényesül a szakszervezeti bizottságoknál, mint a járási csoportoknál. Itt a területi széttagoltság, a nehéz közlekedési és érintkezési lehetőségek nagyobb feladat elé állítják a vezetőségeket.

A lepsényi járási csoport 72 tagot számlál, ebből 12 nyugdíjas. A csoport területén 11 hivatal működik. A titkár Lakatos László, a lepsényi hivatal vezetője. Lakatos szaktárs munkáját nehezítette, hogy a régi, akkor még enyingi járási csoport titkára egy-maga látta el a szakszervezeti teendőket, a megválasztott tisztségviselők szinte semmit sem csináltak.

Megyebizottságunk már-már a járási csoport megszüntetését fontolgatta, mivel a közgazgatási területszervezés során megszűnt az enyingi járás. A községek egy részét a székesfehérvári, másik részét a sárbogárdi járáshoz csatolták. Javaslattunk taggyűlés elé vittük, s a tagság többsége a szétválasztást nem javasolta. Végül egyhangú szavazással a járási csoport fenntartása mellett döntöttek. E határozat

a szakszervezeti demokratizmus példája.

Ezek után a megyebizottság a testületi vezetés helyreállítását segítette elő a csoportnál. Instruktornak Gácsi Lajost, a megyebizottság tagját jelölték ki, aki havonta rendszeresen látogatja a járási csoportot, s a helyszínen adott segítséget a tisztségviselőknek feladataik elvégzéséhez.

E mondható: nem csalódtunk a csoportban, hiszen lelkesen, odaadóan végzik mind szakmai, mind szakszervezeti munkájukat. A hivatalok nagy többsége irányzatát 100 százalékkal felett teljesíti. Három helyen szocialista brigád alakult, és a hivatalok zöme csatlakozott a „Kiváló hivatal” cím elnyeréséért folyó versenyhez. Lajoskomárom hivatal már elnyerte a címet, és jelenlegi eredményei példamutatóak. Javult a verseny nyilvánossága is, a nagyobb hivatalokat nem költséges, de izléses versenytáblával láttuk el.

A lepsényi járási csoport féléves munkaterv szerint végzi feladatait. Igaz, a munkaterv ma még több esetben általános meghatározásokat is tartalmaz. Jobban kellene tükröznie a szűkebben meghatározott feladatokat, és a dolgozók nagy többségét foglalkoztató témák megtárgyalását.

A taggyűlések félévenként megtartják. Ezek az igazgatóság vezetője, Nagy Béláné, valamint a megyei hivatalvezető, Jung Ferenc is általában részt vesz, és a szakmai, valamint politikai vonatkozású hozzászólásaival nagymértékben emeli a taggyűlések színvonalát. A taggyűléseken a tagság 70-80 százaléka megjelenik, ez jobb arányszám, mint a megyei átlag.

A vezetőség és a tagság viszont csak a taggyűléseken találkozik. Ez bizony még hiba. Szükségesnek tartom, hogy a titkár és a vezetőség időnként munkahelyükön, hivataluknál is felkeresse a dolgozókat. Tagadhatatlan, ez a járási csoportok esetében sok akadályba ütközik. A szolgálati beosztás, közlekedési viszonyok nem mindig teszik lehetővé a területre való kimenetelt. Megyebizottságunk segítségére sietett a vezetőségnek, s az SZMT által rendelkezésünkre bocsátott gépkocsival időnként a titkárral, vagy más tisztségviselővel látogatjuk meg a terület több hivatalát. A lepsényi járási csoport területén a személyes kapcsolat a vezetők és a dolgozók között kielégítő. A titkár például a dolgozókat külön-külön is ismeri. Sikertelenségünk, hogy nem helyes, ha minden feladatot a titkár lát el.

A vezetőség munkáját segítik a bizalmiak is. Ezekre a rátermett, tájékozott, a dolgozók problémáival törődő szakemberekre támaszkodik a vezetőség. Gondot fordítanak a tagság politikai képzettségére is. Az idén az egyik legnagyobb hivatalnál, Enyingen, 15 fős szakszervezeti politikai iskolát indítottak be, amelynek Bognár János szaktárs, a csoport bér- és termelési felelőse az előadója.

A kulturális igények részbeni kielégítésére Enyingen egy televíziót, Lepsényben egy rádiót szerzett be a csoport, jelenleg pedig egy kulturális jellegű kirándulást szerveznek Budapestre.

Ha a csoport jelenlegi munkáját összevetjük a régivel, tagadhatatlan: az eredmények biztatóak, a munka tartalmasabb és színvonalasabb.

RÓZSÁS FERENC
MB-titkár

A tehén és a telefon

(Anekdota)

A Budapest-vidéki Posta-igazgatósághoz tartozó egyik brigádról van szó. A csoport már több éve együtt dolgozott, s hátuk mögött több száz kilométer megépített hálózat húzódik. A brigádvezető, K. Gy. mondta el az alábbi kis történetet.

Nemrégiben Fejér megye egyik községében dolgoztunk. Ránk eseteledett. A munkát befejezve, a vezetőket az utolsó oszlopra csak úgy rácsavartuk... Éjszaka vihar vonult el a falu felett, s a szél a hevenyészve oszlopra csavart vezetőket megláztatta, s rásodorta a közeli házba vezető villanyhuzalra. Reggeltől a gazda, kivezetvén tehenét az istállóból, megitta a gémeskútnál, majd kaput nyitott az állat előtt, hogy csatlakozhasson a rövidesen legelésre vonuló csordához. Szegény állat, még nem tudta, mi vár rá. A gazda a lengő vezetőket gyanútlanul arrébb billentette. Arra sem volt ideje, hogy a huzal csipésétől felszisszenjen, amikor az a nyugodtan ballagó tehén nedves orrához csapódott. Az állat nagyot bödült, s úgy meggörbítette hátát, mint valami macska, mikor kutya incselkedik vele, s uggyi a nagyvilágnak, elrohant. A gazda kiabálására előkerültek a hálózatépítők is, s az emberek, látva a fonák helyzetet, nem tudták, nevensenek-e vagy mérgeledjenek. A békeség kedvéért, ahányan voltak, annyiféle eredetű kerékpáron és gyalog — téhénvádaszatra. Öt kilométerre, egy akácokban megtalálták az üldözöttet. Nyugodtan kocogtak visszafelé. Bezzeg a kapuban... Három ember húzta, kettő taszította. Fél nap odalett a brigád munkaidejéből. Ki hitte volna, hogy a 220 V-os áram 5 kilométerre hajt egy jámbor tehenet.

U. T.

A szakszervezeti szervek is felelősek

Az előző évhez viszonyítva Komárom megye baleseti helyzete súlyosbodott. Az igazgatóság rendelkezésre álló okmányok tanúsága szerint 1963. I—III. negyedéveiben hat baleset volt, a kiesett munkanapok száma pedig 125. Ezzel szemben ez év hasonló időszakában 20 baleset volt és a kiesett munkanapok száma 463-ra növekedett. Igen elgondolkoztató, hogy az üzemi baleseteket szenvedett dolgozók között 1963-ban két férfi és négy nő, míg 1964-ben 9 férfi és 11 nő volt. Az olvasó azt gondolná, hogy az üzemi balesetek zöme a műszaki munkakörökben foglalkoztatottak között van. A valóságban pedig ebben az évben a forgalom területén 18 baleset volt, 421 munkanap kieséssel.

Ha a balesetek okait vizsgáljuk, akkor megállapíthatjuk, hogy a legtöbb bajt az elcsúszás és a kerékpárral történő bukkás okozza. 1964. első három negyedében a csúszásból és botlásból keletkezett 10 üzemi baleset közül 7 a nödülőzökat érte. A kedvezőtlen baleseti helyzethez hozzájárult a rendkívüli időjárás is. A vidéki rossz, sáros, jeges utakon történő közlekedés balesetveszélyesebb, viszont a bekövetkezett balesetek túlnyomó többsége figyelmes közlekedés mellett elkerülhető lett volna. Ugyanis a sérültek figyelmen kívül hagyták azt a körülményt, hogy súlyos táskákat hordanak vállukon, ami egy elcsúszás esetén még bizonytalanabbá teszi az egyensúlyi helyzetüket.

Az igazgatóság balesetelhárítási és munkásvédelmi tevékenysége az utóbbi időben több kívánivalót hagyott maga után, ami természetesen kedvezőtlenül hatott a munkára is. Nem lehet szó nélkül hagyni a megyebizottság és a szakszervezeti bizottságok felelősségét sem a balesetek számának megnövekedéséért. A hibák azonnali megszüntetésére az igazgatóság vezetője számos határozott intézkedést fogantatosított. Az üzemi balesetek megelőzése érdekében rendszeresen elkövetők ellen fegyelmi úton eljárnak.

A nagyobb hivatalokban a forgalmi és műszaki dolgozók bevonásával és a megyebizottsággal karöltve munkásvédelmi ankétokat szerveznek. A kötelező balesetelhárítási oktatás színvonalának növelése érdekében elhatározták, hogy diavetítéssel egybekötött előadásokat szerveznek. Így mutatják be a szabályos és szabálytalan munkafolyamatokat. Reméljük, hogy a kiadott utasítások alapján a megyebizottság hathatós segítségével a balesetek nagymértékben csökkennek.

— dorozsai —

327 000 forintos kár...

Elkészült a BUVIG mérlegbeszámolója ez év I. és III. n. évről. A beszámolóból szereztünk tudomást arról, hogy a társadalmi tulajdon ellen elkövetett vétségekből nagyszögű károk keletkeztek. Viszsaélésekből, a postára adott

küldemények gondatlan kezeléséből, kerékpárok elhagyásából nem kevesebb, mint 327 240 Ft kár keletkezett. Az okozott kár arra kötelezi a szakszervezeti bizottságokat is, hogy fokozottabb nevelőmunkájával is védjék a társadalmi tulajdont.

A Váci Műszaki Fenntartási Üzemnél nagy gondot fordítanak az anyagtakarékosságra. Képeinken: az egyik dolgozó a már lebontott huzalt rendezi.

Mily könnyű elmúlt félelemről beszélni! De tagadni nem könnyű. Hogy volt, hogy élt közöttük... a felszabadult hangban is ott vibrál, könnyedség és nyugalom fonja körül, már a múlté — jó, hogy már a múlté.

„Eredetileg a főpénztárnak szánták, úgy tervezték, hogy az ő munkájukat könnyítse.” Így kezdi szavait Kaposvári József, a Székesfehérvár 1. sz. postahivatal távbeszélő-osztályának vezetője, Mosolyog, szinte örülni látszik, ha a régi emlékeket idézheti.

„Nem kellett nekik, azt mondták, ormótlan volt, és kisé félelmetes. Bűg, zűg, zeng a hangja, nem orgona-hang. Kemény, recsegős, mintha ezzel a hanggal akarta volna kikövetelni, hogy hagyják nyugodni békében, szolgált már eleget. Nem hittem neki. Azt mondtam: nekem jó lesz! Talán volt, aki a hátam mögött mosolygott — nem baj. Aztán befogtuk. Tiltakoztunk. De tiltakoztak a munkatársak is: mit fog szólni a közönség, ha nem az eddig megszokott módon kapja a számlát? Ez segítő-e a munkát? Segítetté, segíti. Megszokták a gépet, és a gép is megszokta az új munkát, már a hangja sem a régi. Kicsit zsörtölődik néha, de ez a hang már cseppet sem félelmetes. És eltűntek a félelmes túlórák, ha néha szükség van rájuk, már nem gond, van lehetőség lecsúsztatni nem torlódnak össze elhárítatlan mennyiségben. 2500 előfizető

Bátor Újítók Vidám Ifjú Generáció

kapja a géppel készült számlát, tételek részletezése nélkül, és egyre kevesebb azoknak a száma, akik még időnként igénylik a régi adatszolgáltatást, az előfizetők félelme is elmúlt már, jónéhány kontrollal bebizonyította, hogy az öreg masina dohog, dohog, de az összegezésben nem téved. Megszerették. Mi is!”

Tabajdi egerek...

Mi tagadás, inkább viskó, mint ház. Picinyke belépő, alig másfél lépésnyi, jól megtermett férfinak egy lépésből is kitélik, és máris az ablaknál vagyunk. A posta ablakánál. Sőtél van, csak egy kedves, idős néni mosolya világít. Az aprócska hivatalban állva dolgozik. Lassú, kimért, nyugodt mozdulatokkal. A kor és a tapasztalat fogja vissza a mozdulatokat. Harminckét esztendői folyamatos munka áll őv. Medgyaszay Mihályné kissé hajlott háta mögött. Mikor férjhezment, nyugdíjaztatta magát, aztán, hogy egyedül maradjon, vissza-visszatért a postához, ahol emberről növekedett, ahol életének nagy részét leélte. Itt is csak kiségit, helyettesít. Szóke Ferencné, aki már maga is nyugdíjba készült. Most szabadságát tölti. „Hát, bizony, elég csúnyács-

ka” — mondja a néni szelíd, megbocsátó mosollyal. A hangja lágy, mintha valami gyermeket mentene: csúnya, de kedves! — „Volt itt egér is, és nem is kevés! Itt szaladgáltak, vidáman, játékosan, nem riadtak, mi sem riadtunk tőlük. Megszoktuk egymást. Most már megfogtuk, de volt idő, hogy azzal ugrattak bennünk: többet kézbesítünk a csomagvárnak, mint amennyit feladtak nekik! Bizony, megessett, hogy egyik-másik apróság belebújt a csomagba. Alighanem utazni vágyott. Hanem az új postáépületben...”

Az új postáépületben már nem lesz helyük a kis rácsalóknak, nem is éreznék ott jól magukat. Tágas, tiszta, korszerű kis épület. Barátságosan várja megnyitását — és talán az új hivatalvezetőt is. Így tervezik titkon Szóke néni is: ő a jól megérdemelt nyugalmát kívánja, az új hivatal ifjú erőt.

A felcsuti néni...

A szépen gondozott kertben apró emberkék állnak. Színesek, tarkák, talán túlságosan is azok: mesefigurák. Hét törpe, és persze, velük, közöttük örök társuk, Höföhérke. Nem mondhatni, hogy művészi értékük nagyra becsüldék, olcsó kis ciccescsek, de nem any-

nyira, hogy morogni kellene értük. Barátságosan fogadják a posta épületébe igyekvőket. Odabent is. Tágas előtér, kényelmes munkahely, udvarias asszonyok. A vezető Herder Imréné, őt keressük.

„Biri néni nincs itt” — mondja a feketehajú, éjfekete szemű asszonyka.

Nincs itt. Ma mindenki büjlik előlünk? És ekkor még nem tudtuk, hogy nem fogunk több szerencsével járni a következő állomáson sem. Szóval Biri néni nincs? (Vagy Piri néni, és nem jól értettem?) Hol van, ha itt nincs? Beteg, szegény néni? Bizony, ilyen komisz őszi időben a néni könnyebben fáznak meg...

A feléte szemek nevetnek. „Biri néni nem néni, Biri néni fiatalasszony, csakhát...”

A csakhátall néni vállvonogatás is jár, amiben sok minden benne van. Tisztelet, szeretet, megbecsülés az ember és a vezető iránt. Horváth Ferencné (így hívják a karbunkulus szemek viselőjét) kétgyermekes anyja, hatéves kislánya, hároméves kisfia van, egy éve postás, kézbesítő, alig fiatalabb Biri „néninél”, csakhát... Csakhát Herder Imréné azért nincs itt, mert kedv van. Minden kedden az iskolapadban ül a budapesti Postaforgalmi Technikum padját

fényesíti immáron a IV. évfolyamon. Hát, ezért a csakhát, ezért „néni” a felcsuti postahivatal fiatal vezetője, Herder Imréné. Jókedvűen nevetnek a tévedésen.

Rend a lelke mindennek!

A Tatabánya 3-as számú postahivatalban hátulról surranunk be: tisztaság és rend fogad. Szép a fogadtatás, de ennél több alig is jut. „Teit ház” van, nehéz ilyenkor vendéget fogadni, kivált, ha a „házigazda”, Lajer József hivatalvezető, odahaza az ágyat kénytelen őrizni. Bokatorése köti az otthonhoz, de ahhoz nem, hogy a hozzá érkezőkkel ne tárgyalja meg a felmerülő hivatali problémákat. Mennek is. Olyankor felvidul az arca és egy-egy pillanatra elfeledkezik a fájdalomról, de még a bosszúságról is, mert amúgy igen rossz véleménnyel van a lábáról, hogy ilyen csúfságot tett vele.

A felvételi brigád mögött, a falon emléklap, az „Ifjúsági brigád” munkáját dicséri meg, azt nézem. Fiatal asszony lép mellém.

„A miénk” — mondja. Igyekszik nagyon tárgyilagosan kimondani, nem nagyon sikerül. Búszka rá Harasta Tamásné, és lehet is, ez derül ki ha-

marosan, amikor ennek a szocialista brigádnak a munkájával szemlélve ismerkedem. Három asszony, három lány, ennyi a felvételi brigád létszáma.

A brigádvezető, Horváth Mária, nem ismerhettem meg, szabadságon van. Most vette át a brigádot, elvégezve a 10 hónapos bentlakásos tiszti tanfolyamot. Elődje, Kiss Ilona, most ment bentlakásos tiszti tanfolyamra, ő már 17 hónapra keresztül tanul, — a lehetőségek egyre nagyobbak lesznek, és ezek az asszonyok, lányok élnek is a lehetőséggel: tanulnak. Iskolán is, a hivatalban is. És az eredmény nem is marad el. A Tatabánya 3-as hivatal minősítése ma már nem cseng össze a hivatal számával: nem 3-as többé, mint volt, hanem — 5-ös! És ez nem kis részben ennek a lelkes hisz női hadnak az érdeme, hiszen régebben mindig a felvételi brigád rontotta le a hivatalnak a minőségét. Mikor megkértem Harasta Tamásné, mi a titkuk, így válaszol: rend a lelke mindennek! — s én nem hiszem, hogy ennyit magyarázat elég lenne. Talán így: rend és lelke van mindennek a munkájukban! A tabajdi Szóke néni, a felcsuti Biri „néni”, Herder Imréné és a tatabányai Horváth Mária, akikkel személy szerint nem találkoztunk, ezúton üdvözljük: azt hiszem, így is megismertük őket.

BRÓDY IMRE

Névadó ünnepség

Sokáig emlékezetes és meghatározó ünnepség színhelye volt a Balatonszabadi rádióállomás. Az ünnepelt Birkás Sándorék újszülött gyermeke volt.

Az ünnepségen részt vettek a szocialista brigád tagjai, s nevében Varga Károly brigádvezető ajándékot adott át a kis ünnepeltnek. A dolgozók hozzátartozói virággal kedveskedtek a boldog mamának. Az ünnepség után a szakszervezeti bizottság megvendégelte a megjelenteket.

A szakszervezeti bizottság ajándékát Kozma László titkár adta át. Horváth Aranka

Hogyan lehet munkával elismerést kivívni?

Déry Csabáné segédtiszt 1959 augusztusában mint szerződéses alkalmazott került a postához, majd később forgalmi gyakornok lett. Már postai szolgálatának kezdetén bizonyította: ezt a munkát élet-hivatásának tekinti. Sorra sajátította el a különböző postai teendőket, majd jeles eredménnyel elvégezte a segédtiszt tanfolyamot. Visszakerült ahhoz a hivatalhoz, ahol postai pályáját kezdte: Edelénybe. A távbeszélő központba került, de ráteremttsége, magasabb értékű munká-

ja eredményeként 1961 elején főpénztáros lett. Az akkor még fiatal leány bebizonyította, alkalmas erre a feladatra. Számadása számszerűen mindig egyezik. Soha nem volt pénztárhánya, kimutatásai könnyen áttekinthetők. Munkájával határidőre elkészül, mindig túlóra nélkül. Minden hónap vége előtt előre dolgozik, s a hó utolsó napján a napi zárlat és a hó végi munka éppen ezért a nyolcórás munkaidőn belül készül el.

Gonda György
Edelény

Több ezer forintos értéket mentett meg

Szeptember 12-én a miskolci Kilián lakótelep építkezésén veszedelmes tüzet okozott néhány gyermek felelőtlen játéka. Deszkákat, bitumen darabokat hordtak össze, majd a máglyát meggyújtották. Pillanatok alatt hatalmas tűz keletkezett és lángok kaptak a közeli bitumenes hordók is. A tűz egész sor bitumenes hordót fenyegetett meg, de a kibirhatatlan hőség, a gyorsan terjedő lángok mindenkit elriasztottak a mentéstől. Csak egy ember akadott, a posta tulajdonát képező PF 07-10 forgalmi rendszámú járatos gépkocsi vezetője, aki csaknem húsz hordó bitumént gurított ki a tűzből. Türk László gépkocsivezető szakértésével több ezer forintos értéket mentett meg. Önfeláldozó és bátor magatartásáért minden dicséretet megérdemel.

(Észak-Magyarország, 1964. szeptember 13.)

Négy évtized dióhéjban

A második világháború viharában szinte hasznavehetetlenné vált az adóberendezés. Elpusztult valamennyi antennatartó torony, de a szerencsés véletlen folytán két 150 méteres vastorony Sóstón megmaradt az adóépülettel együtt. Az újjáépítés időszakában a postás dolgozók, rádiósok szinte csodát műveltek, mert a roncsokból, ócskvasból ideiglenes adókat állítottak össze. Azokat már régen kicserélték. Helyükre új berendezések kerültek. A dolgozók korszerű, szociális létesítményeket kaptak — de nem vártak mindent felülről. A régi munkásszálló épületében társadalmi munkával izléses, szép kultúrtermet építettek.

Büszkék vagyunk arra, hogy az új berendezésekkel rövidhullámú műsor sugárzás mellett sok külföldi rádióállomással, így Beyruthtal, Helsinkivel, Isztambulal, Londonnal, Párizssal, Pekinggel, Rómával, Stockholmmal és Tiranával tartunk rádiótávíró összeköttetést. Nemzetközi szinten is kiemelkedő, hogy kezelési, illetve berendezési hibából eredő üzemszavarrunk, az

üzemórákhoz viszonyítva mindössze 4 ezred százalék. A rádióállomások dolgozói zöme általános és szakmai műveltségét folyamatosan fejlesztik. Sokan járnak közép- és felsőfokú technikumba, egyetemre. Itt nevelődött Breitner István is, aki ma a diósi rádióállomás üzemvezetője, és Roszkopf László, a kabhegyi tv-állomás vezetője. Jelenleg Huber István, fiatal üzemmérnök vezeti a négy évtized óta működő állomásunkat. A légkör megfelel annak a hagyománynak, amelyet Cziráj Gyula, Lenin távirátsza kialakított. Kedves veterán barátunk ma nyugállományban van, de a kapcsolatot továbbra is fenntartjuk vele, no és a többiekkel.

A jubileumi ünnepségen szerepeltek azok a fiatalok is, akik a Szakma Ifjú Mestere mozgalomban három arany-, két ezüst- és két bronzérmét szereztek. Ők már a mi neveltjeink. Rájuk bízunk kedves állomásunkat, ha majd mi is nyugdíjba megyünk...

Horváth Ferenc
a székesfehérvári rádióállomás szb titkára

Életmentő vészhívó Aszódon. Erdős Zsuzsa a helyi hivatal dolgozója vészhívó közben.

A nehéz munka megkönnyítéséért...

Szeptemberben a Szegedi Postai Igazgatóság mintegy ötevenezer forint értékű, tehergépkocsira szerelhető emelődarut vásárolt a műszaki fejlesztési alapról. A daruval a nehéz fizikai munkát könnyítik meg, s főleg az oszlopok, be-

tongyamok rakodásánál használják. A tervek szerint a közeljövőben még egy darukocsit vásárolnak. A dolgozók szerint az új munkaeszköz a tervteljesítést is elősegíti.

Angyal Rzsó
Szeged

Érdekességek a nagyvilágból

• A világ legnagyobb levelet egy isztambuli múzeumban őrzik. A perzsa sah írta a szultánhoz: hossza hét méter, szélessége pedig öt méter.

• Angliában a posta új szolgálati szabályzatában többek között a következő mondatot is megtaláljuk: „Mindenekelőtt fontos, hogy a tavaratok világszerte, érthetőek legyenek. A rendelet alól kivételt csak a hivatalos sürgönyök képeznek.”

• A kölni telefonigazgatóság körzetéből bármely telefonállomásra közvetlenül tárcsázható Hollandia, Belgium, Franciaország, Svájc és Ausztria bármely magán-telefonállomása. Központi kezelő nélkül az

automata készülék önműködően regisztrálja a beszélgetést, és — megfelelő kulcs alkalmazásával — megállapítja a beszélgetés költségét is.

• A kontinensek közötti telefonösszeköttetés kiépítése újabb nagy jelentőségű állomásához érkezett: nemrégiben jüzembe helyezték a TAT 3. jelzésű transzatlanti telefonkábel; ez a negyedik tenger alatti telefonkábel, amely Európát Amerikával köti össze.

• Megnyílt Európa legmagasabbán fekvő postahivatala, a 2757 méter magas Stelvio-hágón. A hivatal csak a nyári hónapokban működik.

KELLER ANDOR: DÉLI POSTA (Szépirodalmi). A nemrég elhunyt jeles újságíró napszerű rovatának legvonzóbb írásait tartalmazza a kötet. A mindennapok avatott tollú krónikása időálló, irodalmi értékű megfigyelésekkel lép az olvasó elé.

VSZEVILOD IVANOV: EGY FAKIR KALANDJAI (Európa). Távoli, ismeretlen földrészt, a cári korszak Szibériájának világát idézi fel az író. Egy kisvárosban cseperedik fel a kis Vsevolod, ahol a durva emberek kíméletlenül számító kupecok öntörvényű világa veszi körül. Vonzódik a mutatványos bódék, kóklerek, artísták tarka világához és ő is szerencsét próbál a fakirás hókusz-pókuszaival. A regény történetében feltárul előttünk a háború és forradalom alatti Szibéria élete, a nép feltámasztásának nagy történelmi múltja.

GERGELY MIHÁLY: FEKETE PÁVA. Az író mai és igen korszerű történetben veti fel, a sajnos, oly gyakran ta-

pasztalható elidegenedés problémáját a mai viszonyok között. Egy kudarcba fulladt házasság után másfél évtizeddel tér vissza anyjához az az ifjú, aki gyermekként szakadt el a szülői háztól. Örömmel várják, s annál nagyobb a megdöbbenésük, hogy egy önmagába zárkózott idegen állít be hozzájuk, aki nem képes feltáratni a feleje áramló szeretet hatására sem.

A SZAKSZERVEZETEK MUNKÁSÉRTÉKELÉSI TEVÉKENYSÉGE

A SZOT Bér- és Munkaügyi Osztályának munkaközössége állította össze a kötetet, s útmutatást ad ahhoz, hogy a tisztségviselők hogyan segítsék és ellenőrizzék a különböző intézményeket, az üzemi étkeztetést, a munkásszállásokat, gyermekintézményeket stb. továbbá a dolgozók munkakörülményeinek javítására fordított összegek gazdaságos felhasználását, a vonatkozó törvények betartását. Megtalálhatók benne a munkásellátásra vonatkozó SZOT- és kormányhatározatok is.

HELYREIGAZÍTÁS

Lapunk IX. évf. 10. számában a Színek, Emberek, Gondok, Eredmények Dióhéjban c. írásban szedési hiba történt. A helyes mondat: „Szépkötésű naplók sorakoznak Lux Márta hivatalvezető asztalán, a kiskunfélegyházi 1-es számú postahivatalban”.

BÁBA MIHÁLY:

TÉTLENÜL

Botjával megütött egy kavicsot, aztán nézte, hogyan pörög a park homokos útján, hogyan szökken egyet és tűnik el az alacsony fűben.

Körülnézett. Másik kavicsot keresett. Nem volt egy sem a pad közelében. A kicsikkel meg nem akart játszani. Csak a port verné fel. Feldúlt, körülkísért a parkban. Még csendes néptelen volt. A gyerekek csak tíz óra után szállják meg, és estig olyan zsidobgás van a vén fák alatt, mint-ha zsidovásár lenne.

A harmadik fordulónál érezte, hogy járát, hogy lassabban kell lépkednie. Arca megrándult. Azelőtt sohasem érezte, hogy fáj a lába. Hiába, neki árt a pihenés. Ez teszi betegé.

Visszaült a padra. Botját maga elé szúrta. Azelőtt ez sem kellett, ez a görbe fa — gondolta — ez a pótlás. Nincs öröm abban, ha másra kell támaszkodni.

A park végében feltűnt egy fehér-üstökös fej. Amikor közelebb jött, csak akkor vehette szemügyre a köpcös alakot. Lassú, nehézkes járással közeledett felé. Már látta néhány-szor az utcában, de nem ismer-te. Új lakó, bizonyára új lakó — gondolta.

A köpcös ember megállt a pad előtt.

— Jó reggelt — köszönt.

— Adj'isten — mondta, és firkészen arcába nézett.

— Szép időnk van — telepedt le mellé a köpcös.

— Maga is?

Ránézett, nem értette.

— Mán úgy értem, hogy nyugdíjas?

Bólintott.

— Kiss Árpád, kovács — nyújtotta kezét a köpcös — már minthogy nyugdíjas kovács.

— Seres Antal, nyugdíjas postás — mondta.

Mosolygott. Nehezen tanulta meg ezt a két szót együtt: Nyugdíjas Postás.

A kovács is mosolygott, aztán beletúrt fehér üstökebe és beszélni kezdett. Valóban új lakó volt a környéken. Két hete költözött a lányához, mert a legkisebb fia megnősült, és otthagya neki a lakást.

— Szoba-konyhás a lakás, ott nem maradhattam. A lányoméknak három szobájuk van. Egy szobában lakom a fiatalokkal. Hej, de nagy betyár, pedig még csak tizenéves. Szeretni fogják a lányok, mert nagy huncut. Engem is szerettek, amíg fekete volt az üstököm... Most már... — legyintett.

A postás mosolygott. Nagy kópé lehetett — gondolta — és mit ért vele? Mégis megöregedett. Az ilyenek írogatták a leveleket a lányoknak, az ilye-

nek címezték így: Szépreményű Nagy Erzsike kisasszonynak. Csak mosolygott, amikor olvasta a címet. De mosolygott a kislány is, aki megkapta.

— Hát, nincs igazam? — zökkentette ki gondolatából a kovács.

— De... de... — mondta és botjával egy borítékot rajzolt a homokba. Aztán elsímitotta.

— Sakkozni tud? — kérdezte a kovács.

— Nem vagyok bajnok.

— Én sem. De jó időtöltés. Olvasni nem tudok, fáj a szemem.

Zsebéből egy kis sakktablát szedett elő, és rakni kezdte fel rá az apró figurákat.

— Na, most kipihenheti a sok mázskálást — nevetett a kovács. — Hány évig hurcolta a levélhordó-táskát?

— Ötvenkettőig.

— Szent Jeremiás! — kacagott a kovács. — Hogy bírta eddig?

— Birtam. Még most is bírnám. Hatvan házam volt. Összesen kétszáztizethat emelet. Naponta fel, meg le, mert csak egy-két házban volt lift. Egyszer kiszámítottam, hogy hány lépést tettem meg egy nap, meg hogy hány lépcsőfokot másztam meg. Magam sem hittem el. És sose fájt a lábam. Most se fáj, de azért mán kell a bot.

A kovács bólogatott és előre tolt a parasztot.

— Vesztélyben a csikó.

— Az nincs, mert ugrik, és így meg magának sakk.

A park homokozójában már ott ugrándozott néhány gyerek.

A padok lassan megteltek. A kis ösvényeken gyermekkocsi nyikorogtak.

— Sakk? Hm. Nem is olyan rossz játékos magam, Antal...

— Ne mondjon mánt ilyet, András — mosolyodott el, amikor új ismerősének keresztnevét kimondta.

— Egyszer, tán húsz éve annak, bajnokságot nyertem — nevetett a kovács. — Húsz korsó sör. Mert annyiba fogadtunk. Kutyaszerecsém volt. Most már nincs...

Előretolta a királynőt. A postás a futóval elmenekült.

— Még most jó — mondta — mert mindennap kijövök és járok egyet. A lábam miatt. De, mi lesz, ha esni fog?

A kovács elgondolkozott. Beletúr a hajába.

— Mi lenne? Esni fog. Engem nem zavar. Megyek a klubba. Már kinéztem magamnak kettőt. Ha az egyik-

ben elúnom. magamat megyek a másikba.

— Sakkozni?

— Nemesac sakkozni. Verem én a blattot is.

Délig sakkoztak. Aztán hazamentek. A postást már várta a kész ebéd. Felesége a konyhában terített.

— Az, kislányom. Ötvenkét esztendeig.

— És milyen érzés a kézbesítőnek levelet kapni? — mosolygott a kislány.

— Jó — nevetett. — Majd meglátja, hogy milyen... Egy ilyen csinos kislány, hamarabb kap levelet, mint én. De kár, hogy akkor nem voltak ilyen csinos postás lányok, amikor még fiatalabb voltam — csettintett az ujjával és megcsipkedte a lány arcát.

— Ó, ne tessék már viccelni — mondta a postásné és nevetve tovább lebbent... — A viszontlátásra...

Felesége csodálkozva jött ki a konyhából.

— Levelet kaptál? Kitől?

— Irtam magamnak — mondta nevetve az öreg —, mert szerettem volna tudni, hogy milyen érzés az, ha egy nyugdíjas postás levelet kap.

Megforgatta kezében a levelet. Frissen, vidáman lépkedett be a szobába. Felesége csodálkozva nézett utána.

— Nem tud tétlenül megenni. Ez a baja — vonta meg vállát, és visszament a konyhába.

A szobából csak halk dudorászás, majd füttyörszés hallatszott. Még a macska is felémelte fejét, mert sohasem hallott ilyen vidám hangot ebben a lakásban.

A NEM VÁRT LEVÉL...

A háború már a végét járta. Az embertelenség, a halál uralkodott még mindenütt. A kis faluban is a félelem keserítette az életet, tette bágyadtá, fáradttá az emberek tekintetét. A táj szépsége — az ének meredő szürke sziklák, a a szikár, csupasz fák, a zord vihart jelző sötét felhők — inkább fokozta a félelmet. Pedig de sokat jártam a hegyoldalon, gondtalanul másztam a sziklákat, és nem bosszantott a hirtelen jött vihar sem. Igaz, akkor vendéglátó barátom hívott szülőfalujába nyaralni. Most viszont hívás nélkül érkeztem. Menekültem a halál, az üldözés elől. Szívesen fogadtak, mégsem örültek nekem. Szeretteim, barátaim, rokonaim távol tőlem. Egyetlen összekötőkapocs a levél, illetve a várva várt postás.

A falu végén laktunk, egy dűledező kis házban. A barátom a szüleiével és nagyanjával élt itt. Mire hozzánk ért a postás, már esteledett. A kutyák hangos csaholása jelezte érkezését.

Az itteni postásnak nem volt egyenruhája, csak sapkája, meg egy hosszú botja. A sapkát köszönségre, a botot pedig a kutyák elleni védekezésre használta. Mivel levelet vártam szüleitől, Pesten maradt barátaimtól, akik írtak is gyakran, jó barátságba kerültem a 40 év körüli erős férfival. Ismerte a falu valamennyi lakóját, figyelmeztetett, hogy kik a barátok és kiktől kell óvakodnom. Szorgalmasan hozta a híreket, jót rosszat egyaránt.

— Ezt a mama küldte, nyújtotta át a leragasztott kék borítékot. — Nő, kislány magára sosem gondolt? kérdezte tréfálkozva.

— Úgy látszik, nem — próbáltam válaszolni hasonló hangnemben, de nem lehetett félrevezetni.

— Nem akartam megbántani — mentegetőzött.

Észrevettem, hogy engem is aggasztott az ügy. Már több, mint egy hónapja nem írt. Rosszul esett, hogy éppen a legnehezebb napokban hagyott cserben.

— Ilyenek a nők — mondta vigasztalóan, de tudtam, hogy ő sem hiszi, amit mond. — Majd utána nézek.

Igérte nem váltotta valóra...

Három napig hiába lestem a postást, a kutyák nem ugattak, ő nem jött.

— Elvitték a postást — újságolta Agnes néni, a nagymama — azt meséli a faluban, hogy kommunista volt. Títkos iratokat is terjesztett. Több embert ki is hallgattak.

Egy hétig nem volt a falunak levélhordója. A postán osztották ki a küldeményeket. Azt is Agnes nénitől tudtuk meg, hogy van már új postás, mégpedig nem is akárci. A Meggyesiek tizenhét esztendő Jutkája, akinek az édesapja egy hónappal ezelőtt halt meg a fronton.

Az új postás jó hírrel mu-

tatkozott be. Apám levelét hozta. Kék szeme bánatosan meredt rám, amikor átnyújtotta a borítékot. Félve adta

oda a levelet. Megvárta, míg felbontottam a borítékot, beleolvastam és elmosolyodtam. Az ő szája köré is az öröm rajzolt vékony vonalakat.

— Örülök, hogy első levelem felvidította — mondta és máris búcsúzott.

Csaknem mindennap láttam Jutkát. Fekete fejkendőt viselt. Gyászolt. A sötét kendő alól előbújó rakoncátlan szöke hajfürtjeivel bajlódott mindig. — Már magáról is tudok mindent — magyarázta kedves nagyképzéssel — levelet vár egy pesti lánytól. Igaz? De hiába, igaz? — Megbánta, hogy így szólt. Fehér arcát elöntötte a szegény pirja. — Nem akartam bántani — mondta, és köszönségnélkül szaladt tovább a levelekkel teli, nagy táskájával.

Akkor is szívesen beszélgettem a kedves kis postással, amikor nem hozott levelet. Vigasztaltuk egymást. Öszintesége, tiszta embersége, szépsége hatással volt rám. A bújkálás nehézsége napjait könnyebbé tette számomra.

Mi tagadás, már nem is bántam, hogy az a pesti lány hűlenül elfelejtett.

Dermesztő hideg tél köszön-

tött ránk. A kis falut szegélyező sziklákat fehér hótakaró lepte be, a sáros utca köke-ménnyé fagyott, és hőszyonyget kapott a zimankós természettől. Jutka apjától örökölt nagy csizmájában rötta az utcákat. Mire szétszította a leveleket, főrmás kis lába remegett a fátadságtól.

Karácsony első ünnepén történt. Váratlanul bekopogott hozzánk Jutka. Rosszat sejtettem. Hiszen ünnepnap nem szokott járni a postás.

— Jó hírt hoztam — mondta köszönsé helyett, de arcáról hiányzott az öröm. — Megérkezett a várva várt levél. Írt a pesti lány. Ezzel átnyújtotta a fehér borítékot.

Jutka szája mosolyra állt, de szeméből különös fény áradt. Nem örültem a levélnek. Már nem is vártam, s még csak kíváncsi sem voltam, hogy mit is ír. A kis postást néztem. Jóleső, boldog érzés töltött el. Lehet, hogy ő is szeret?

Átvettem a borítékot és összetéptem.

Jutkából hangos és jóleső kacagás tört elő. Rámnevetett, elpirult. Gyors mozdulattal az ajtónál termett, s onnan kiáltott vissza.

— Nagymama! Boldog karácsonyt az egész családnak! — és úgy csapta be az ajtót, hogy majd kitértek az ablakai.

JOGI TANÁCSADÁS

A tartási szerződések

Idős, munkaképtelen személyek eltartását rendezzi a jogszabály a tartási szerződések szabályozásával.

Az írásban kötendő tartási szerződésbe az eltartók tartási kötelezettségén kívül fel kell venni a gondozási, az ápolási és az eltemetési kötelezettségeket is.

A tartási szerződés a tartás fejében ingatlan átruházási megállapodást is tartalmazhat, ilyen esetben azonban a telexkönyvbe a tartási jogot is bejegyezhetik. A tartási jog bejegyzése viszont a jogosultnak az ingatlanon végrehajtási jogot biztosít.

Meg kell említeni, hogy a tartási kötelezettség alapján megfelelő tartást kell a joga-

sultnak nyújtani. A vállalt tartási kötelezettségeknek ténylegesen teljesített kötelezettségeknek kell lenniük, mert az eltartók a szerződésből eredő jogaikhoz vita esetén, csak ennek bizonyításával juthatnak.

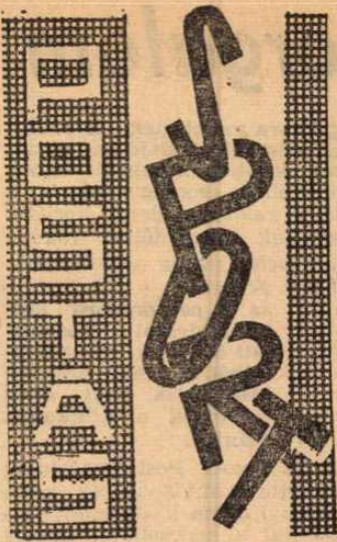
A tartási szerződések teljesítését az illetékes tanács végrehajtó bizottságának szakigazgatási szerve ellenőrzi. Ezért a tartási szerződéseket oda be kell jelenteni. Ennek különösen akkor van jelentősége, ha az eltartók az eltartott elhalálozása után lakásában a bérleti jogot kívánják megszerezni. Az ilyen célú eltartási szerződéseket nagyon ajánlatos az illetékes lakáshivatalnál is bejelenteni.

Ugyanis a lakásrendelet azoknak az eltartóknak, akik a bérleti tartást szerződésben elvállalják és azt a bérleti halála után az eltartókat kell bérlelként kijelölni.

Ha a lakásügyi osztály a teljesített tartás és a szükséges időtartam meglete ellenére sem utalja ki a lakást, a határozat megsemmisítése végett a bírósághoz lehet fordulni. Ebben a perben azt kell az eltartóknak bizonyítaniuk, hogy a tartási szerződés megfelelt a törvényes feltételeknek és hogy azt a maguk részéről valóban teljesítették.

Lehetőséget biztosít a törvény arra is, hogy a bíróság módosítsa a tartási szerződést abban az esetben, ha valamelyik fél magatartása, körülményei folytán a kötelezett háztartásában való tartás lehetlenné válik. Ez esetben a bíróság a tartási kötelezettséget életjáradékra változathatja át.

Még annyit kell megemlíteni, hogy a tartási szerződéssel való ingatlan- és lakás szerzés Budapest területén nem esik korlátozás alá.

Rovatvezető:
NAMÉNYI JÓZSEF

Tömegsport Szegeden:

Felnőtt és úttörőbajnokok

Szakosztályaink eredményei kimagaslóak. Teke-szakosztályunk például három csapatalt vett részt az ez évi bajnoki küzdelmekben. NB. II-es csapatunk a hatodik helyen áll. Nem valószínű, hogy a bajnokságot megnyerik, de az vitathatatlan, hogy a legjobb egyéni eredményt elérő tekesportolók a postások csapatában találhatjuk. Köztük is Bata Antal a legkiválóbb. Pusztaszeri János edző szerint a megyei bajnokságban résztvevő csapat színvonala ugyan hanyatlott, de ez csupán átmeneti jellegű. Az ifjúságiak viszont magas pontszámmal vezetnek és elvitathatatlan a bajnokság megnyerése.

Sportkörünk legfiatalabb szakosztálya: a természetjárók. Taglétszámuk 61-ről 75-re emelkedett. A jól sikerült túrák kiváló propagandának bizonyultak. Hetvenhét turát szerveztek 143 résztvevővel, a budai, zempléni, balatoni, mecseki és más dunántúli tájakra. Résztvettek az újszegedi Felszabadulási Emlékversenyen — Mártélyon. Voltak a borszónyi Béke-túrán is.

A legeredményesebben ebben az évben is a vívók működtek. Apró László a városi, megyei, területi kardbajnokság küzdelmeiben elért helyezések után megnyerte az országos vidéki felnőtt egyéni kardbajnok címet. Dózsa László második helye is nagy eredmény. A nők közül Dózsa Mária bekerült az országos vidéki tőrbajnokság döntőjébe. A legfiatalabbak is kitétek magukért. Az úttörő-bajnokság döntői során a lányok tőrbajnokságát Nagy Torma Katalin, a fiúké pedig Avramov Ilés nyerte. A serdülők tőrbajnokságában Csonka Miklós lett az első, de a második és harmadik helyet is postás vívók szerezték meg. A kardbajnokságot Szirácz János nyerte, a második helyen Rigó József végzett. A szakosztály egyébként ötven tagú. Oktatójuk edzőjük Jávorka István, nem utolsó sorban neki köszönhető a nagyszerű eredmények.

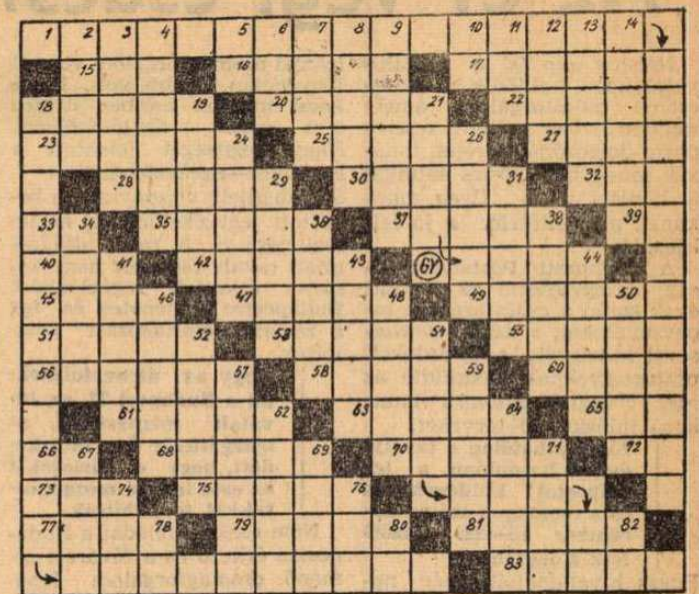
Tömegsport jellegű a teke üzemi bajnokság, amelyben nyolc csapat vesz részt. Ezenkívül sakk, asztalitenisz, labdarúgó sportágakban is szerveznek üzemi vetélkedőket. Egy-egy ilyen versenyen átlag százan vesznek részt. Jövőre a sportkör elnöksége nagyszabású sportvetélkedőket kíván rendezni. Ezt már a munkatervben is szerepeltetik. Kovács Károly elnök társadalmi munkában végzi az irányítást csaknem egy évtizede, s hogy milyen eredménnyel, a fentiek is igazolják. Gratulálunk neki az MTS-től kapott „A sport és testnevelés érdemes dolgozója” kintüntetésért is. MTS díszoklevelet, kintüntetést kapott még jó sportmunkájáért Székely Béla, Heiszig József, Almás Gyula, Lakatos Albert, Vaskuti György, Szabó József és Király Sándor sporttársak.

Örülünk az elismerésnek és igyekezzünk még szebb eredmények elérésére.

J. L.

Postás Sportkör

KERESZTREJTÉNY

Vízszintes: 1. Szovjet költő verséből idézünk (1946-os kiadás). Az idézet első része. 15. Összeadásjel. 16. Okori nép leánynev. 48. Múlik a gyulladja város. 20. Sok vigyázó. 22. Latin tájék, övezet. 23. Bútoron is van. 25. Többek. 27. Festékanyag. 28. Italok. 30. Fordítva: hagyja magát rászedni. 32. Tartó. 33. Unoka. 35. Elegyít. 37. Levelében található. 39. Téli sport. 40. ...úke, kis állat. 42. Mértani fogalom. 45. Fém. 47. Tisztító szer. 49. Ki bátorkodott? 51. Ragozott névmás. 53. Nem a lábam. 55. Evőeszköz. 56. Tisztítás. 58. Híres híd Velencében. 60. Tiszta — németül. 61. Eltaszít. 63. Kis alakulatok. 65. KRE. 66. Kötőszó. 68. Pusztítók. 70. Okori királylány. 72. Indíték. 73. Becézett leánynev. 75. Régi. 77. Két szó, tagadó- és kötőszó. 79. Szövkellék. 81. Tenger. 83. Író (Jenő).

Függőleges: 2. Török rang. 3. Kitéző jellem. 4. Hipnotizőrök (—). 5. Személynévmás. 6. Éneklő. 7. Létezik is. 8. Fertőtlenítőszer. 9. Állandó. 10. B. T. 11. Béke — oroszul. 12. Bírál. 13. Édesség. 14. Vonalas — régi helyesírással. 18. Az idézet második része. 19. Csaldnév. 21. A vers fordítója. 24. Módosult gally. 26. Völgények (—). 29. Mázolják. 31. Kis juhok. 34. Kémény. 36. A munkásmozgalom nagy alakja (László). 38. Északi férfinév. 41. ... Dame. 43. Nővér. 44. Japán pénzek. 46. Idegen leánynev. 48. Múlik a gyulladja város. 50. Ráhangyó. 52. Lajtorja. 54. A vers alkotója (a 8. betű kettős). 57. Vissza: jelentős. 59. Okori nép tagjai. 62. Megcsinál, ... hoz 64. Elegyít. 67. Város. 69. „gy” (az utolsó kockában). 71. Megjavul...tér (az utolsó kockában kettősbetű). 74. Ez is múlik, de még relatív is. 76. Kov. 78. Rokonbetűk. 80. Kicsinyítőképző. 82. Azonos a vízsz. 10-zel.

Beküldendő: vízszintes 1 (folyt. függ. 18.), valamint a vízszintes 21 és 54.

Beküldési határidő: december 5.

A Postás Dolgozó októberi számának helyes megfejtése: Vízszintes 1: Forradalmosította a drótnélküli Függlőleges 20: Távirást, le- rakta az Vízszintes 67: Elektronika alapjait.

Könyvjutalmat nyertek: Dr. Varga Imre, Debrecen, Legányi u. 23., Csernák Sándorné, Bp. XIV., Abonyi u. 4., Magyar Endréné, Bu-vig, Hírlap- oszt. Szentirmai Béla, Szolnok, I. sz. ph., Tagscherer Lőrinc, Budaörs, Köhid u. 11., Horányi György, Bp. II., Küküllő u. 12.

A korongosok elkezdtek

Végérvényes következtetést vonhat le az ember kitékint- ven az ablakon, visszavonhatatlanul beköszöntött az ősz. Sőt. Ha az esőtöcsákat még nem is borítja vékony hártya regge- lenként, jeget azért már láthatunk. A Kisstadionban egy mérkőzésesorozat már véget is ért. Gazdára talált a jégkoron- gozók Béke Kupája. A büszke cím védője a BVSC, második az Újpesti Dózsa... és igen: ötödik a Bp. Postás.

Az a Postás csapat szerzte meg az ötödik helyet, amely évek hosszú során mindig az utolsó helyek egyikén tanyázott. Most pedig maga mögé utasította az Epítőket, amely csapat- ban a közelmúlt három valogatottja is szerepelt.

— Hogyan sikerült? — kérdeztük Tipold Györgytől, a ko- rongozók edzőjétől.

— Szerencsével — válaszol mosolyogva.

— És a szerencsén kívül?

— Kezdjük talán az elején — mondja. — A nyári alapozás április 24-től október elsejéig tartott. A nyár folyamán ötven edzést tartottunk, délután négytől — sötétedésig. He- tente egy ízben evezett a csapat; a fejadag napi 20—25 kilo- méter volt. Szeptembertől már a jégen is készülhetünk. Igaz, akkor még csak a tenyérnyi Jégszínházban, de mindenkép- pen jég volt.

— Október elején húsznapos csehszlovákiai edzőtáborba indultunk. A húsz nap alatt 25 kemény edzést tartottunk, mert hiszen csak ilyen módon várhattunk jobb eredményt a fiúktól. Az edzések mellett mérkőzéseken is részt vettünk. Háromszor játszottunk a poprádi országos ifjúsági bajnokságot nyert csapattal, egyszer a kint túrázó BVSC-vel, egyszer pedig a harmadik ligás Tatra csapattal.

A csapat már akkor mérkőzésről mérkőzésre egyre jobb eredményeket ért el.

— Milyen tervekkel indul a csapat a bajnokságon?

— Elsősorban a már kivívott ötödik helyünket akarjuk továbbra is megőrizni. Úgy érzem, nem szerénytelen ez a kit- vőség. Játékosainkat már a válogatott keretben is foglalkoz- tatják, sőt — így ma már mi is — ez is az elismerés egyik megnyilvánulása, a nagycsapatok csábitásának is ki vannak téve. Tagadhatalan, a magunk módján erősödtünk. A csapat- ban ismét helyet kap majd a katonai szolgálatban becsülettel helytállt két játékosunk is, akik a napokban szereltek le... — Távolabbi tervek?

— Az MTS lehetővé tette számunkra is a külföldi túrá- kon való szereplést. De ez valóban csak távolabbi terv. Első- sorban a csapat további helytállásának, becsületese, javuló já- tékának függvénye lehet majd...

A kezdés eredményei biztatóak. A nyári és az őszi kö- vetkezős, kemény edzőmunka következménye; ilyen lehet a folytatás is...

ERŐS LESZEK, MERT ERŐT AD, TÁPLÁL A
TEJCSOKOLÁDÉ

Az év végi csúcsforgalom sikeréért

Néhány nap és a postahivatalokban kezdődik a karácsonyi csúcsforgalom, amely minden évben próbára teszi a posta dolgozóinak erejét, tudását és egyben hősiességét is követel tőlük. Ilyen munkának alapfeltétele: a jó felkészülés.

A Budapesti Postaigazgatóság összefüggő és elmúlt évek során a csúcsforgalmi tapasztalatokat, s azok elemzésével kidolgozta, s az érdeklődő postaszerveknek szétküldte az idei év végi forgalomra vonatkozó intézkedési terveket.

Előreláthatólag a tavalyi évhez hasonlóan, a levélpósta kiadásai és a csomagok száma december 15—22. között lesz a legtöbb.

Egyes hivataloknál már november közepén kezdődik a csúcsforgalom. Az igazgatóság vezetője szerint különösen arra kell ügyelniük, hogy a december 20—22. közötti időszakban sok expressz-kikötéssel feladott küldemény érkezése várható. A múlt évben ezek feldolgozása, kézbesítése nehézségeket okozott.

Különösen nagy gond az év végi csúcsforgalom lebonyolítása, éppen ezért a Budapesti Postaigazgatóság dolgozóira törekszik, hogy a rendszeresen közlekedő menetekkel párhuzamosan, rendkívüli meneteket állítsanak be a nagy tömegben feladott csomagok szállítására.

Számolnak azzal is, hogy a járműtelep az igényelt kocsikat nem tudja rendelkezésre bocsátani. Tavaly is az AKÖV tehergépkocsijait vették igénybe. Egyébként a posta történetében emlékeztet, 1963. vége, amikor a borzasztó hideg, a nagy hófúvás mind a vasúti, mind az országúti forgalmat szinte teljesen megbénította. A fennakadást mégsem okozta, hanem, hogy az AKÖV-tehergépkocsik vezetői járattanabbak voltak a postai feladatokban, mint a járműtelepek.

Akadályt jelentett még az is, hogy nem biztosították a fagyálló olajat. Emiatt sok kocsi rekedt meg. Reméljük, ez évben nem ismétlődik meg a járműtelep részéről ez a hiba.

Mire kell legjobban felügyelni? A megnövekedett csomagforgalom miatt december elejétől kezdve, illetve zárt mellékkocsikat közlekedtet a mozgóposta-főnökség, főleg Budapest—Szeged, Budapest—Szombathely és Budapest—Pécs viszonylatokban. A mellékkocsik indítása mindenkor a csomagok mennyiségétől függ.

Ügyelni kell a mozgópostakocsik kapacitásának megfelelő kihasználására. Természetesen a csomagok egyenlően áramlása gyakran kényserhelyzet elé állítja a szállítást szolgálókat.

Igy a Győr és Celldömölk között közlekedő mellékkocsit nem lehetett jól kihasználni, mert a Győrről összegyűlt átmenő csomagok elszállítására feltétlenül igénybe kellett venni a mellékkocsit, az ellenkező

irányú csomagforgalom viszont lényegesen kisebb volt. Így e kocsit minden esetben üresen tért vissza Celldömölkre. Nagy segítséget jelentett a Budapest—Székesfehérvár—Szombathely viszonylatban beállított jegyzékelőmenet közlekedtetése is. A rossz időjárás miatt tavaly többször nagy késéssel érkeztek reggelként Budapestre a menetek és így a záratok csatlakozást vesztek.

Hogy az átrovatolásoktól a Budapest 72. sz. hivatali mentesítés, az igazgatóság úgy intézkedett, hogy e záratok az este induló mozgópostákkal továbbítsák.

Nem csekély feladatot Budapestre érkező és a fővárosi átmenő csomagforgalom lebonyolítása sem, hiszen az irányító hivatalokat évtizedekkel ezelőtt lényegesen kisebb for-

galomra méretezték. Ilyenkor, csúcsforgalom idején a raktárak, kézikocsik egytől egytől megteleknek csomagokkal, s a szűk rakodóterületek korlátot szabnak az egyidőben rakodó gépkocsik száma növelésének. Ezért például

az öt peremvárosi kézbesítőhivatal csomagjait a 78-as postahivatalból az éjjeli órákban kiszállítják, hogy ezzel enyhítsék a kézikocsik hiányát.

A Budapesti Postaigazgatóság felvette a MÁV-val és valamennyi olyan közlekedési vállalattal a kapcsolatot, amely részt vesz a postaszállításban. Valamennyi hivatalban november közepéig a felújítási munkálatokon belül rendezték a lifteket, a szállítószalagokat.

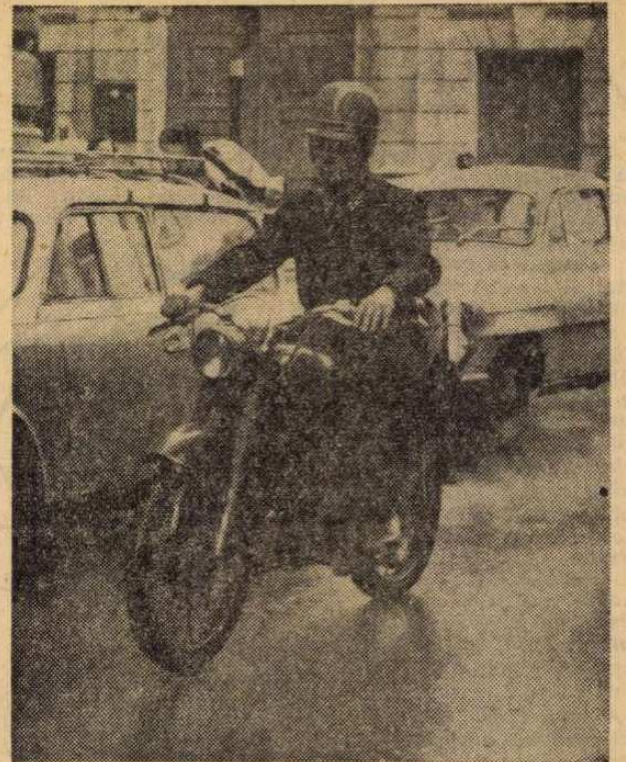
—Eszközeink állapota megfelelő — hallot-

tuk Dejczó Gábertől, a Budapesti Postaigazgatóság vezetőjétől — november—decemberre alkalmi munkásokat veszünk fel, de igénybe vesszük szakképzett nyugdíjasainkat is. Munkaerőátcsoportosítással is sikerül enyhíteni a munkaerő-hiányt. Bevonnuk a csúcsforgalmi munkába a Puskás Tivadar Távközlési Technikum és a Postaforgalmi Technikum hallgatóit is.

Reméljük, hogy karácsony utolsó napján valamennyi postahivatal vezetője boldogan jelentheti: „Söpörtem...”

Mi is reméljük, hogy így lesz, de szeretnénk, ha a tavalyi és a korábbi hibák — a feltételeket illetően — nem ismétlődnének meg 1964 végén.

(RÁCZALMÁS)

A motoros hírvivők legjobbjai. Varga Imre 11 év óta a Bp. 4. sz. postahivatalban teljesít szolgálatot. Munkájával mind a felettesei, mind a címzetek elgedettek. Naponta 80—100 táviratot kézbesít.

EGÉSZSÉGÜGYI ÉS MUNKAVÉDELMI SZEMLÉNK III.

A Budapesti Postaigazgatóság intézkedik... Nem élnek lehetőségeikkel a Városház utcában

Ide s tova három hónapja, hogy szavá tettük a Budapest 72. sz. postahivatalban a rendtelenséget és balesetveszélyt. Októberi számunkban már arról adtunk hírt, hogy a Budapesti Postaigazgatóság magasépítési osztálya költségkeretet ugyan biztosított a hibák megszüntetésére, de a Postai Épületkarbantartó Üzem kapacitáshiánya miatt csak a jövőben tudja a feladatokat elvégezni. A legújabb hír: ez évben megkezdik a hibák legsürgősebb kijavítását. Köszönjük a PÉKÜ dolgozóinak a 72-esek nevében.

A második szemlénk a Budapest 62. sz. Postahivatalban zajlott le, s a többi között megállapítottuk, hogy általában rend, tisztaság ugyan elfogadható, de a felvételi terem mennyezete, falai, úgyszintén a peron WC-i is piszkosak. A rádiócsoporthal panaszok voltak a rossz világításra, és arra, hogy a kézbesítőosztályon szintén időszerű lenne a meszelés. Vajon mi történt egy hónap múltán?

A hivatalvezető intézkedett a peronon levő WC-k rendszeres takarításáról, megjavították a világítást is, de a kézbesítő és felvételi terem meszelése már nem történt meg. Reméljük, decemberi számunkban kielégítő választ tudunk adni olvasóinknak a 62-esek problémáiról...

A leckét feladták, de ki fejté meg?

Postakombinátnak is beillik a Városház utca 18. épülete. Itt működik a Központi Táviróhivatal, a Belvárosi Távközlési Üzem, a Budapest 4. sz. postahivatal, a Tudakó és Névsorszerkesztő Hivatal. Egészségügyi és munkavédelmi

szemlénkre ez alkalommal itt jelentkeztünk Kiss Lászlóval, a Postások Szakszervezete Budapesti Bizottságának munkavédelmi felügyelőjével. Meghívtuk Mudin Istvánt, a Budapesti Igazgatóság magasépítési osztályának vezetőjét is. Tanácskozással kezdtük. Csomor László, a Táviró, Pintér István, a 4. sz. hivatal sz.b. titkára, Kövári Béla, a táviró sz. b. elnöke és Deli Sándor az egész épület gondnoka ült az asztalnál. Sorra vettük a problémákat. Női öltöző kellene, a kultúrteremre is ráférne a felújítás. A férfiak a folyosón öltöznek. Mielg vizet kérnek a kerékpárjavító-műhelyben dolgozók. Baj van a táviró termekben a szellőztetéssel.

Valahogy úgy alakult a helyzetünk, hogy feladják a leckét, s oldja meg az, aki tudja. Mi pedig, mint az egyetemes tanár: visszakeresztünk. Vajon az itteni szakvezetők, szakszervezeti bizottságok saját hatáskörükön belül mit tettek ezidáig, hogy a felsorolt problémák megoldódjanak? Erre talán a legjobb választ az épületlabirintusban tett sétánk tapasztalatai adnak.

Piszkos falak — lábrácsot a fürdőbe...

A táviróhivatal női fürdőjében és az alagsorban, a kazánház fürdőjében hiányoznak a lábrácsok, illetve a gumiszőnyegek. A rideg és hideg betonpadlón kénytelenek a tisztálkodók mezítláb közlekedni. Munkavédelmi előírás megsértése ez is. Több helyen hónapok óta csúfolkodnak a leesezt csempék. A melléklépcsőházban is elkezdte a meszelés. Nem beszélve a kazánházról. Igaz, beszállt egy szerelő, amely hófehérre volt meszelve. Talán mintának szánták, mert olyannak kellene lennie az egész kazánháznak. Sörös József fűtő így panaszkodik: „Nagyon gázos a levegő.” Csak néhány percig voltunk ott, és már fulladoztunk. A fűtő pedig egy egész műszakot tölt el itt. Evek óta ígérik a gáz elszívásának megoldását. De csak ígérik.

A Városház utcai bejárat kapualjában az egyik oldalon rács mögött kerékpárok és ólomkábeles dobok egymás hegyén-hátán. Még a cementszes zsákokat is itt tárolják. Maguk a rácsok rozsdásak, szakadozottak. Az udvaron is láttunk kerékpárszint. Az is rozsdamarta. Vajon nem lehetne-e megjavítani és festeni azokat?

Robbanásveszély! A földszinten kaptak helyet azok a motoroskerékpárok, amelyeket a táviratkezeléshez használnak. Tömegy benzinözem terjeng az egész helyiségben. Elszívó berendezés nincs. Két robbanásbiztos lámpát láttunk, a többinek csak a bűrája az. A vezeték bekötései már nem robbanásbiztosok. A helyszínre hívtuk dr. Kvasz-

na Józsefet, az épület tüzrendészeti felelősét. Azzal melegeztőt, hogy éveket ezelőtt a tűzoltóság elfogadta robbanásbiztosnak a lámpákat. A jelenlevő szakemberek megállapították: súlyos tévedés történt annak idején. A vezetékcsatlakozásnál szikra képződhet, s akkor a helyiségben tárolt fél-száz darab motoroskerékpár, de elsősorban az emberek épsége veszélyben foroghat. Kiss László munkavédelmi felügyelő már el is juttatta felhívását a Belvárosi Távközlési Üzem szakvezetőjének: sürgősen alakítsák át robbanásbiztosra a lámpákat!

Kártérítés, baleset miatt

A Központi Táviróhivatalban panaszok voltak, hogy a másfél évvel ezelőti műanyagfal borított padló szinte állandóan javításra szorul. Több helyen hiányoztak is a műanyagkockák. Baleset is történt a közelmúltban emiatt. Szekeres Rózsa táviróasztal esett. Ma is betegállományban van, s a nemrég megjelent munkavédelmi törvény szerint kártérítést kell fizetnie a hivatalnak. Mi is majdnem elestünk, az egyik kábelnek a gödrében. Az aknafedő ugyan is lesüllyedt, így nem volt egy szintű a padlóval. Sürgősen ki kell javítani ezt a hibát is.

Szemrehányást kapott Dányi Pál művezetőhelyettes is szemlélet tagjaitól, mert a Táviró Üzemosztály mechanikai műhelyében felszerelték egy műszer-esztergagépet anélkül, hogy az sz.b. munkavédelmi felelőse hozzájárult volna. Csak így történhetett meg, hogy a gép meghajtósója szabadon, védőburkolat nélkül forog. Balesetveszély ez is.

A dolgozókon is múlik...

A félemeleti vonalmesteri szobába is benyitottunk. A látvány nem valami barátságos. A falak piszkosak, s a parkett úgyszintén. A szomszédos öltözőben hasonló a kép, itt panaszkodnak a dolgozók, hogy sok a fűg. Azt viszont eddig senki nem mondta nekik, hogy ők is jobban vigyázhatnak a rendre. A szekrényekben hónapok óta összegyűlt ételmaradék, az asztalon egy pár sáros bakancs, a lábrács törött a bádorgosdó előtt. Az utóbbi szintén balesetveszélyt jelent. Szemlénk színhelyét postakombinátnak jellemeztük. Az épületben működő postai szervek eredményesebben működhetnének közre a felsorolt hibák megszüntetésében. Több a lehetőségük erre, hiszen házon belül rendelkezésükre áll két lakatos, két asztalos, két villanyszerelő és két vízvezeték-szerelő. Nem állítjuk, hogy ezzel az iparosgárdával minden probléma megoldható, de a legtöbbje igen!

Viszontlátásra decemberben! (bérces)

AZ EGYEZTETŐ BIZOTTSÁGOK gyakorlatából

R. J. a munkaviszonyát két alkalommal mondta fel. Az első alkalommal a vállalat nem fogadta el a felmondást és az egyeztető bizottság sem állapította meg a dolgozó javára olyan fontos érdeket, amely szükséges lett volna ahhoz, hogy a felmondást elfogadják.

A dolgozó ugyanis az első eljárás során nem bizonyította azokat a körülményeket, amelyek alapul szolgálhattak volna ahhoz, hogy érvényesen felmondhasson.

A felmondását ezután megismételte és bebizonyította, hogy a postai munkaviszonyának megszüntetéséhez fontos érdeke fűződik. Az egyeztető bizottság a felmondáshoz hozzájárult, mert figyelembe vette a dolgozó következő személyi körülményeit:

A nehéz családi körülményeket, nevezetesen: az idős és beteg szülők ápolása miatt a feleség munkát nem vállalhat. Továbbá azt, hogy a támogatásra és ápolásra szoruló szülők mellett a család egyetlen keresője, valamint azt, hogy új munkahelyén, egy kutatóintézetben, jelentősen több keresetbe juthat.

Erdekesége ennek az ügynek még az — amely nem egyedüli —, hogy a mérnökképzésű dolgozó jogosan azt is panaszkodott, hogy munkájában túltengett az olyan adminisztrációs munka, amely nem igényel magas fokú műszaki képességet. Erre a körülményre a mérnökhivatalban szenvedő posta illetékeseknek is fel kellene figyelniük, mert a múlt év folyamán is kiderült az egyik egyeztető bizottsági ügyben, hogy a mérnökkel úti számlákat vizsgáltattak felül.

G. J.-né munkaviszonyának törvénysértő megsértése miatt fordult panasszal az egyeztető bizottsághoz. Az egyeztető bizottság —, ha kissé döcögős

indoklással is —, de helyesen foglalt állást, mert a panasznak helyt adva, a dolgozó munkaviszonyát helyreállította.

Az indokolásban megállapított tényállás szerint ugyanis a határozott időre felvett dolgozó munkaviszonyát a szerződés lejártakor nem szüntették meg, hanem csak két nappal később irattak alá vele újabb határozott időre szóló szerződést, amely természetesen semmis volt, mert ezt a szerződést akkor irattak alá a dolgozóval, amikor a munkaviszonya határozatlan tartamúvá alakult át.

Köszöntjük lengyel elvtársainkat...

A Postások Szakszervezete Központi Vezetőségének Elnöksége meghívására Sumiga Adám, a lengyel Postás Szakszervezet főtitkárának vezetésével küldötték érkezett a fővárosba.

Lengyel elvtársaink november 25-től december 8-ig tartózkodnak hazánkban. Ez idő alatt tanulmányozzák a magyar postás szakszervezeti mozgalmat, annak módszereit, a központi közép- és alapszervezi szinteken. Részt vesznek a soron következő központi vezetőségi ülésen is. Eredményes tapasztalatcserét kívánunk.

POSTÁS DOLGOZÓ
Klajda a Postások Szakszervezete
Felelős kiadó
dr. Zsuffa Szabolcs
mb főtájtár
Felelős szerkesztő:
Béres György
Szerkesztőség: Budapest XIV.,
Cházár András u. 13. sz.
Telefon: 428—777
Megjelenik havonta
Szikra Lapnyomda

A postaszervek élizem versenyének állása

Az 1964. I—III. negyedévi eredmények alapján az élizemfeltételeket teljesítő postaszervek érdemi sorrendje a következő:

Budapesti Postaigazgatóság, Szegedi Postaigazgatóság, Budapesti Távközlési Igazgatóság, Debreceni Postaigazgatóság, Helyközi Távközlési Igazgatóság, Soproni Postaigazgatóság, Zalaegerszeg 1. sz. Postahivatal, Posta Anyaghivatala, Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóság, Posta Épületkarbantartó Üzem, Budapest 70. sz. Postahivatal, Debrecen 1., Miskolc 1., Szolnok 1., Kecskemét 1. sz. postahivatalok és a Posta Központi Javító Üzeme. Az élizemfeltételeket 21 postaszerve nem teljesítette.

Megjegyezzük, hogy az élizemfeltételek teljesítésének értékelésénél jelenleg csak a gazdasági és minőségi mutatókat vettük figyelembe. A fentiekben kívül még figyelembe kell venni a szerv munkájának év végi értékelésénél az összes körülményeket. Miellegelni kell a postaszerv fejlődését, valamint a munkavédelmi helyzet javítása érdekében tett intézkedéseket és azok hatását. Ezek — a gazdasági és minőségi mutatóktól függetlenül — a sorrendiséget megváltoztathatják.